

Aarde, natuur en dieren

We moeten misschien wel durven beseffen dat we een gemeenschappelijk erfgoed in ons dragen. Als we alle vormen weghalen weten we dat in feite deze hele aarde, deze prachtige bibliotheek van leven een prachtig bewustzijnsnatuurwezen is. En of het dan wel of niet gescript is en welke scenario's er liggen, dat maakt niks uit. We houden toch van deze wereld. Dit is toch een onvoorstelbare prachtige werkelijkheid?

Het laat ons herinneren wie we zijn, niet in het hoofd maar in ons hart.

Als ik door water zwem dan voel ik dat ik door de aarde heen zwem, in de vorm van water.

Ik zit hier nu met jullie samen en ik merk “we zitten in deze atmosfeer, we zitten in de aarde”. We worden omringd door de informatie van dit wezen.

Het is niet zo dat als we over een matrix praten dat dit dan allemaal niet meer kostbaar is, het is kostbaarder dan ooit! En dát is ons gezamenlijk erfgoed wat wij in ons dragen, allemaal.

De aarde is ook een informatiedraagster. De aarde wordt bestuurd door de wezens die er leven, dus de mensen zijn de scheppers op deze aarde, deze kloonaarde.

Als wij gaan beseffen dat wij de hoeders van oorsprong zijn uit een wereld, zal de natuur ook reageren op onze aanwezigheid, omdat de natuur letterlijk ten dienste staat aan de wezens die er zijn. Vanuit het oorspronkelijk licht van binnenuit gaan we ook begrijpen dat als wij veranderen de natuur er ook weet van heeft, dat de natuur het laat zien en ons op de hoogte zal brengen van “wij zijn blij dat jullie er zijn” “welkom dat jullie jezelf weer herkennen” en in dat moment is het in het hele veld van de natuur bekend, overal, kwantumholografisch.

Dus denk eraan dat jouw lichaam allerlei informatievelden in zich draagt en dat in elke cel de informatie opgeslagen ligt, van elke plek in je lijf, dat is holografisch bewustzijn.

En zo is dit universum een onderdeel van een nog groter Kwantum Holografisch Scheppingsveld. Alles wat hier in dit universum gebeurt en wat de scheppers, die hier aanwezig zijn, van binnenuit uitspreken zal in het hele universum gevoeld en gehoord worden. En als je dat doet vanuit Kracht en Liefde, zonder enige vorm van angst, dan ben je de grootste rolvertegenwoordiger. Zowel naar jezelf als naar al het leven.

De missie van het humanoïde ras

Voorgaande is nog niet 1 procent van het verhaal.

Wat er gebeurd is, is dat het hele proces van observatie en de opkomst en ondergang van de beschaving van deze aarde, al 53 keer is gebeurd. De hele observatie ervan is verstoord geraakt door 100% cyborg reality's, dus 100% niet-bewustzijn.

Dus door wezens die technologisch het programma hebben verstoord.

Die wezens zijn niet gekloond uit de lichamen, die wezens zijn multidimensionale allianties/beschavingen en die hebben het programma van de aarde als experiment verstoord en overgenomen, waarbij de designers uit hun rol zijn verstoten en de programmering in de fysieke lichamen door deze wezens zijn herschreven.

Toen begon er een hele andere wind te waaien en in die wind zitten wij nu.

Ik heb het hier over de “missie” van de mens, het gehele humanoïde ras op deze aarde, los van religies, los van spirituele modellen, los van voorkeur en economische systemen.

Het gaat om de missie die de mensheid an sich heeft, hier op deze aarde. En die missie is er alleen maar als de mensheid zich daar bewust van durft te worden.

En dat gaat niet over het reduceren van CO2 en het plaatsen van zonnepanelen op je dak. Dat is wel een onderdeel van een soort verbetering, zou het kunnen zijn.... Maar het gaat

om iets heel anders, het gaat om iets innerlijks, iets fundamenteels in de mens en dat is het bewustzijn wat een effect heeft op hoe werkelijkheid zich als het ware gedraagt, hoe energie zich gedraagt.

De oorspronkelijke natuur

Wisten jullie dat, los van ons, de natuur, de natuurelementen, de dieren, dus alles wat organisch levend is, dat dat allemaal de artificiele-kracht representeert in het script? Het hele script van wat we hier ervaren.

Want deze krachten die dit allemaal hebben gefabriceerd en ontwikkeld zijn namelijk niet in staat om analoge krachten na te bootsen. Hoe een evolutie zich voortbeweegt kunnen ze wel nabootsen in een script, maar ze kunnen niet de echte kracht nabootsen.

Wat ze eenvoudigweg gezegd hebben gedaan is dat ze kopieën hebben gemaakt van andere werelden en dat in deze werkelijkheid omgezet.

Dus als jij met bomen of dieren bezig bent, kun je van binnen die diepe kracht voelen. En je kunt je ook realiseren van "hoe is het toch mogelijk en bijzonder dat je in zo'n script en in zo'n experiment in een universum kunt leven, wat gecreëerd is door hele intellectuele wezens, waarbij allerlei hacks doorheen lopen, dat je in die werkelijkheid nog zoveel verbondenheid kan voelen met de natuur".

En op het moment dat je dat voelt besef je ook dat je verbondenheid hebt met de oorsprong van de natuur van deze aarde, wat daar dus achter ligt. Dat is wat we dus voelen. Wij voelen de oorsprong.

Er is veel te doen en te ontdekken.

Als we echt buiten het veld komen van het bewustzijn van de aarde dan ontkoppelt ons wezen zich voor een groot deel van de neurologische interpretatie van wat we denken wat we zien en gaan we het universum zien in ongelofelijke kleuren.

Wubbo Ockels

Wubbo is in dienst geweest van de US navy - dat is een onderdeel van Dharpa- en dat zijn mensen die bij Nasa vliegen, bij Europese Space Agency. Ze hebben allemaal een contract met speciale militaire organisaties en ze hebben een zwijgplicht, dat is gigantisch!

Ik vermoed, dat zegt mijn gevoel - en ik heb het ook wel eens iemand horen zeggen- dat Wubbo een boodschap wil meegeven van 'jongens het gaat om de aarde en alles wat je buiten de aarde ziet is blauw als de aarde'.

Als we de aarde afgaan kijken we nog steeds naar de aarde want dáár liggen de oplossingen. Dat is een vertaling die zo diep binnen mag komen bij alle mensen, want we hebben maar één aarde in dit deel van het universum hier.

Het gaat er om dat we in verbinding komen met de geest, het bewustzijn van de planeet, die zijn we op dit moment zo diep aan het transformeren waardoor het heelheidsbewustzijnswezen, de Kracht in de aarde, weer tot activiteit komt.

Ik heb het gevoel dat dat is wat Wubbo wilde overbrengen.

De oorspronkelijke wereld, de oorspronkelijke werkelijkheid

Waarneming is het potentieel van de mensheid via een fysiek lichaam, de zintuigen, vanuit het metafysisch bewustzijn en ook vanuit een gevoelsbewustzijn. De aarde is een bewust wezen. Zij kiest zelf welke resonantievelden in het onzichtbare spectrum aanwezig zijn en welke resonantievelden er zichtbaar gemaakt moeten worden om geobserveerd te worden door scheppende wezens die verbonden zijn met Liefdeskracht.

Hier is de mens gegijzeld met haar vermogen om een interpretatie te geven van wat werkelijkheid is, energie. Deze werkelijkheid is energie.

Er wordt geïnterpreteerd op basis van ons brein, ons fysieke brein. Ons brein zet dat in een vorm. In die werkelijkheid dáár functioneert dat absoluut niet anders, alleen daar is ons brein een heel ander informatie-bewustzijnskrachtveld en interpreteert het letterlijk de gehele werkelijkheid in een soort, wat wij hier noemen, paradijselijke maar feitelijke werkelijkheid.

De gevoelens die daar aanwezig zijn in de mens zijn voor onze begrippen gigantisch. Wij druppelen met ons bewustzijn door de bomen heen, de bomen druppelen door ons bewustzijn heen. Wij zijn één met het informatieveld, het informatieveld wie we zelf zijn. En toch is het een hele feitelijke werkelijkheid.

In die werkelijkheid beschouwen de mensen zichzelf niet als lichtwezens, in die werkelijkheid beschouwen de mensen die daar leven zichzelf als onderdeel van het algehele scheppings- en bronbewustzijn. En daar is geen begrip van dat iemand wel of geen bronbewustzijn is, dus in feite valt dat zelfs weg. Er is een volledig bewustzijn en interactie met alles wat er is. Niets is onbereikbaar. Er is geen afgescheidenheid, maar er is wel privacy.

Een bewustzijnsmens kan zichzelf heel erg naar zich toe trekken waardoor datgene wat er in zichzelf gebeurt ook echt een proces in zichzelf is om het vervolgens daarna weer te openen en dat het zichtbaar is in alles en iedereen.

Wij zijn aard- en niet-aards, maar doordat wij zijn geboren binnen het hologram van deze aarde en onze informatie-databank direct gelinkt is aan de aarde -dus in verbinding met ons bewustzijn, ons hologrambewustzijn- zijn we aangesloten op het planetaire bewustzijn. En wat dat betreft liggen de grootste oplossingen dus hier op aarde en dat we hier eerst willen leren te voelen wat het betekent om met je handen in de grond te zitten en die verbinding met de aarde te voelen, om een boom te voelen.

Dit zijn voorbeelden die alles te maken hebben met het bewustzijn in dit universum. De natuur in onszelf uitnodigen. De dieren, het water, de planten, de bergen, alle elementen wachten op ons.

De wedergeboorte hoeft niet op een specifieke manier te gebeuren maar het gaat erom dat we het beleven in ons gevoel.

Je kunt natuurlijk overal een heel groot punt van maken, veel belangrijker is om te kijken wie ben ik, welke kracht heb ik in mij?

En laten we nou in eerste instantie gewoon beseffen dat we geen nieuwkomend ras zijn maar dat we een héle bijzondere positie hebben en dat ons luid en duidelijk is gevraagd, "ga voor je spiegel staan en spreek uit dat jij één van die hele belangrijke mensen bent die hier op aarde aanwezig is om het planetaire bewustzijn weer terug te brengen naar de oorspronkelijke frequentie".

Op het moment dat je het uitspreekt en jezelf in de ogen kijkt voel je ook dat het serieus is en op dat moment zend jij, vanuit je hologram/informatiedatabank naar het lichtveld van de aarde uit. Daarmee heb je een fundamentele bijdrage geleverd aan het bewustzijnsgrid van moeder aarde.

Dus er gebeurt zo ontzettend veel buiten het zichtbare lichtspectrum.

We zijn opgesloten in de linkerhersenhelft waardoor wij steeds alles willen verklaren en alles willen zien, maar als we eens ophouden met denken en we houden op die cruciale momenten juist onze ogen dicht en gaan naar ons hart dan ligt daar de sleutel, daar kunnen we het bereiken.

Je kunt niets aan jezelf verbeteren, je kunt alleen het vlammetje in jezelf laten wakkeren naar het grote vuur en daar ook echt zijn.

Spreek uit wat er binnenin jezelf gebeurt. Wees eerlijk. Wees oprecht.

Hoe moeilijk of hoe pijnlijk het ook kan zijn. Ik zit ook weleens te huilen wat het verdriet van de aarde is. Ik zie ook wat er met de wereld gebeurt, met de kinderen, de dieren en met de bomen.

Skypegesprek

Gisteravond een skype gesprek met een man die daar ook mee bezig is. Allerlei onderzoeken over trilling en vibratie en ook het meemaken wat vibratie is.

Hij vertelt mij, “weet je Martijn, “het is gestoord dat wij ons voedsel moeten kopen”

Hij is uit die gedachten en hij kan het gewoon zeggen.

“Ja, dat hoeft helemaal niet”. Toen was het stil.

Toen vertelde hij dat hij ergens had gewoond en daar was een hele grote boom, een grote plataan en hij hield/houdt zoveel van die boom, iedere keer als hij dan in de buurt komt -woont daar inmiddels niet meer- gaat hij naar die plek.

Dan voelt hij die boom, voelt hij het leven en voelt de energie.

Via die boom voelt hij zichzelf nog dieper en alles wat daar heel belangrijk is, een energieveld wat in de matrix wordt geraakt. Tijdje geleden kwam hij weer op die plek en hadden ze net die boom omgezaagd. Die boom lag daar nog omgezaagd, plat, met de man met de ketting zaag. Dat was zijn beeld en hij vertelde dus stamelend en hij kon niet meer verder praten.

Martijn zei, “ik hoor je en ik voel wat jij nu zegt”.

De man barstte in huilen uit en zei “en niemand in deze wereld snapt wat er bij mij gebeurde” “er was niemand die tegen mij zei, ho kom alsjeblieft hier bij ons, want dit is erg wat wij hebben gedaan, want dit moest”, dan kon ik akkoord gaan met de uitleg waarom dit moest gebeuren, hoewel ik het onzin vind, dan krijg ik nog aandacht. Maar ik was zo afgeblokt en ik stond zo alleen, ik stond daar en de gehele werkelijkheid verdween, kilometers weg.

Ik viel in een diep gat en ik was zo diep geraakt dat in deze wereld die we zo lief hebben, en het gaat niet specifiek alleen om die boom, maar dat het dus zo’n gebrek is aan volledigheid van aanwezigheid, van bewustzijn, zo ontzettend intens.

En hij en zei; op dat moment in een hele diepe crash, is er zo intens iets in mij gebeurd dat ik beseft ‘wat is dit een walgelijke wereld’. “Walgelijk” zegt hij. “Ik ben er helemaal klaar mee. Ik wil niet meer met mensen praten, hoewel ik wel graag met jou wil praten, maar eigenlijk heb ik er geen zin meer in”. Zo onthutst hoe de mens op deze planeet hier omgaat met dit prachtige paradijs, wie er ook aan die knoppen zit te drukken. Wij kunnen van die boom houden. Dan is er geen knop die iets tussen die boom en mij inzet. Dan is er een knop niet gedraaid of ingedrukt. Deze wordt omgezaagd.

Toen zei ik tegen de man, “toen jij sprak over dit hele belangrijke wat in jouzelf gebeurt en daarover spreekt, dat er nu 2 mensen samen die aan allebei de kanten van de schermen met elkaar praten met een cameraatje met een satelliet er tussen en elkaar kunnen zien op fysiek gebied, dat mag je als alternatief zien van de boom”.

Er Gebeurt iets in dat script, terug naar al die mapjes en hoe het denken functioneert. We moeten het gaan doorzien en we moeten het gaan doorgronden.

En in één keer zegt de man “ wat zeg je nu?”.

Gelijk op het scherm naar achteren en zag je alleen maar dit stuk (van hem). Leuk hè hoe dat gaat werken. “Wacht even, zeg je nu dat jij en ik, wacht even, dus dat wat daar niet gebeurde, dat gebeurt nu nog omdat wij samen... toen begon hij te huilen”. Ja daar dat is het.

En het kan alleen als hij zegt wat er aan de hand is. Hij moet dat doen.

Als je eerlijk bent dan zul je daar flink je neus mee stoten. Zul je merken dat de matrix ineens stopt en dat het programma stopt wat er steeds iets voor zet van iemand die je niet kan horen. Niet dat jij moet stoppen met denken van ‘dat is een aantal keren nu gebeurd’.

Ik moet nu ook niet denken "ik blijf nooit gehoord worden". We moeten ook uit dát programma. Dan gebeurt het, persisteer en volhard en blijf open en transparant, dan zul je merken dat het ineens daar is en dat iemand naar je luistert met de oren afgestemd op dezelfde kracht hier binnen en voelt en weet wat die pijn is.

Wat die pijn ook is, of het nu een boom is of het verlies van een kindje of van je opa, oma, tante maakt niets uit. Er is ineens iemand in deze werkelijkheid die weet wat eraan de hand is. Het hoeft niet altijd en misschien veel al niet met woorden. En ineens ontmoeten de mensen elkaar weer. Dwars door alles heen en raak je elkaar aan. Dat is voor mij het intiemste moment van die veer. Het gaat om aanraken.

Waarom jij je goed voelt in de natuur

Ik praat over het feit dat er veel meer aan de hand is en wat gewoon onze aandacht verdient in alle kleur, waardigheid en respect. En worden daar door mij weleens dingen over gezegd die natuurlijk voor sommige mensen best heftig kunnen zijn, maar uiteindelijk is de basis de natuur. De basis is dat de mens terugkeert - uit alle geloofsovertuigingen, hoe fantastisch ze ook in elkaar zitten, hoe groot die boodschappen ook zijn- naar de natuur.

En dat kan, de natuur is ons daarin behulpzaam.

En vervolgens gaan we nog dieper naar de natuur in onszelf. Want we voelen op de een of andere manier, dat kun je ook niet benoemen, dat je dat zelf bent. Dus je overstijgt als het ware alles wat je buiten jezelf ziet, inclusief je fysieke ik.

De kracht van de natuur is de sleutel.

Op het moment dat jij iets ziet wat natuur is, iets analogs, ook al is het matrix, het is wel opgebouwd en samengesteld uit de oorspronkelijke wereld, letterlijk.

Op het moment dat je een boom ziet dan is die boom ook in jouw bewustzijn. Het bewustzijnsveld van het klokje wat in mij is en het bewustzijnsveld van een boom, zijn twee verschillende velden. We zien dus eigenlijk energievelden.

De velden die in beweging worden gezet door die boom, die trilling van dat veld, is een resonantieveld in ons brein wat ervoor zorgt dat ons brein uitgelijnd wordt en een neuraal (neurologisch) programma krijgt waardoor het brein informatie kan ontvangen uit het hart en dan ineens wordt het gevoel uit het hart, uit de oorspronkelijke wereld, aangekoppeld en dan zien we die boom, aaaaahhhh.

Dus het is niet zo dat wij ons goed voelen bij die boom, het is het resultaat. Wij worden geconfronteerd met de energetische opbouw van het hologram wat zich representeert in het neurologisch bewustzijn. Dat is een andere hersengolfstaat, een ander circuit.

En door dat circuit te zien of te beluisteren, geluiden van een rivier bijvoorbeeld, komen die geluidstrillingen binnen in het brein waardoor er bewustzijnsvelden worden opgeroepen waar je ontspannen van wordt.

In mijn systeem worden de hersenen ontspannen omdat ik velden in beweging heb waardoor die hersenen naar een ander bewustzijn gaan in een iets ander resonantieveld/trilling, ook wel een andere hersengolfstaat, en vervolgens wordt dat brein afgestemd op het bewustzijn van de hartsintelligentie. Mijn energetische hart is de sleutel.

Daarom voelen we ons, afgezien van het feit dat ze geen oordeel hebben, zo goed bij de natuur en bij de dieren. Ze hebben ook geen oordeel omdat dit experiment niet gericht is op de bomen, op de dieren, het experiment is gericht op de programmeurs zelf. Ze hebben een menselijke soort samengesteld die zich vervolgens bewust wordt dat ze meer zijn dan alleen lichamen. Daar gaat het experiment om.

De natuur en de dieren functioneren in de blauwdruk zoals het in de oorspronkelijke wereld ook is.

Dus wij komen bij de dieren en daar zit geen manipulatie in. Ons bewustzijn neemt die dieren waar en in dat moment gaan de hersenen, het neurologische systeem, reageren op dat programma, dan gaat 'ie naar een neutrale staat en weg gaat die manipulatie.

En soms zijn we zo vervuild dat we niet eens meer iets kunnen voelen bij een boom. We zijn zo in de mentale hersengolfstaat gekomen dat het lichaam alleen reageert op prikkels van buitenaf, zo sterk dat we eigenlijk alleen nog maar de visuele prikkels kunnen ontvangen en dat de hersengolfstaat alleen nog maar in dat beeld blijft hangen van de visuele waarneming. (dat is de matrix)
Dus er vindt geen verandering plaats.

Eigenlijk zou het goed zijn voor de hele wereld om 3 dagen niets te zeggen, geblinddoekt, oordoppen in, zintuiglijke waarneming afsluiten zodat je helemaal in de doodse stilte ligt en dan pas ga je luisteren en naar binnen. Dan pas komt het binnen in beweging want dan vallen de prikkels weg.

Anologe werkelijkheid

God is samenwerken met al het andere in evenwicht. Zie de natuur!

Een organische werkelijkheid is een werkelijk waarin de mens leeft die door zijn bewustzijn een werkelijkheid ervaart vanuit zichzelf. Een Anologe werkelijkheid waarbij alles wat je bewustzijn uitdraagt en is, een rimpeling geeft en naar buiten uitzendt.

Waardoor de werkelijkheid vervolgens reageert op jouw bewustzijn, 100%.

Dan is de werkelijkheid ook een resultaat van jouzelf.

Dus vanuit een volledig evenwichtig stabiele, open, transparante en harmonieuze levenskracht in jezelf, samen met heel veel ontelbare andere levensvormen, wordt in elk wezen god ervaren, de kracht van verbondenheid.

Anologe werkelijkheid is een zeer krachtige gezamenlijk autonome werkelijkheid.

Analoog betekent dat de werkelijkheid reageert op wat de wezens die er in leven ZIJN!

Dus niet wat ze willen!

Terra Gaia

De aarde, als de Arcturianen het bezoeken loggen ze in op een gigantisch veld, wat 100x groter is dan wat je nu ziet. Dat is de oorspronkelijke resonantie van de aarde Terra Gaia, de oorspronkelijke aarde. Een gigantisch multidimensionaal lichaam wat ontzettend veel kracht en schepping in zich draagt en die codes worden allemaal naar de kern toe doorgegeven. In die kern blijft er iets over en dat is wat wij ervaren als deze werkelijkheid, dus de aarde in het centrum.

Dat er een autonoom stuk in jezelf is geeft een enorme kracht. En die kracht is voor mij altijd de bloem. De bloem is wat mij betreft de afspiegeling van de natuur, en dat is wat mij betreft ook datgene waar we het in de kern over hebben.

We hebben het hier in de kern over een bewustzijnsfrequentie, en voor mij is het woord liefde daar veel te beperkend en veel te gekaderd in. Dus het is een krachtveld wat liefde heel ver overstijgt en wat ik terug zie in de natuur.

Dus ik spreek eigenlijk niets anders dan over de bloem, de bloem die wijzelf zijn.

Wat de mensen hier op de aarde graag willen is dat ik spreek over die bloem in de meest mooie vorm. Maar dat hoeft niet want er zijn al enkele 100.000 mensen die dat doen.

Deze aarde die in een situatie verkeert waar een verandering in mag komen die niet van buitenaf komt, maar uitsluitend via onszelf, heeft geen behoefte meer aan goedfeeling shows maar aan waarheidsbevinding. Waarheid die in ons verscholen ligt.

Dus ik spreek eigenlijk altijd over die bloem.

De mens als Schepper

Als jij op jouw manier met je aandacht naar je hart gaat vindt er een verschuiving plaats in je neurologisch bewustzijn (brein). Als je dan met aandacht in jezelf kijkt naar bijvoorbeeld de aarde, dan is het zo dat alles wat jij ziet in jezelf, (bijvoorbeeld de aarde) dat dat een

schepping op zich is. De mens scheidt op basis van voorstelling, onderbouwt met emoties. Met de krachten van emoties zet je die creatie in het veld, in het master universe en het hoofdelijk universum wat hier dwars doorheen loopt.

Die schepping zet je zo in het veld. Want alles wat de mens in zichzelf ziet en alles wat de mens daarbij voelt, is direct gecreëerd en geschapen. Dat is de oorspronkelijke kracht van de mens. De mens wordt niet voor niets ziener genoemd want wat zij ziet in zichzelf en wat zij voelt en uitademt is gelijk in het universum aanwezig.

Dus in feite leven wij nu in een werkelijkheid die alle ingrediënten heeft van een fantastisch experiment. Het is echt zeer geavanceerd en heel diepgaand waar we in leven.

De zee, de vissen, hoe alles hier functioneert, alles is frequentie en informatie. Wij zien vissen, die vissen zijn ontworpen. Om hun experiment te ondersteunen hebben een heleboel andere beschavingen daar aan meegewerkt. Ze hebben nooit vissen ingebracht want dan zou je je kunnen afvragen hoe ooit een vis zou kunnen ontstaan? Nee, vissen zijn informatievelden, alles is een informatieveld.

Wat ze kwamen brengen was een informatie in dat veld en in dat veld resoneerde die informatie naar een fysieke vorm. En uiteindelijk zijn die resonantievelden aangepast. Er zijn op deze aarde hele grote conductors geplaatst en d.m.v. nieuwe frequenties werden vormen en ook de geschiedenis van deze werkelijkheid, eruit geresoneerd. Gewoon d.m.v. frequentietechnologie.

En ik hoor heel vaak dat mensen zeggen “ja als ik speciaal ga zitten om naar binnen te gaan dan gebeurt er eigenlijk niks, dan lukt het niet. Maar loop ik langs het strand, of loop ik tussen de bladeren van de bossen of ik hoor de vogels dan ben ik zomaar hoeps, ben ik er.”

Dat heeft vooral te maken met hoe de zintuigen worden geneutraliseerd door analoge geluiden. Dus als ik een hele zware periode heb gehad, die heb ik ook gehad, dan brak gewoon af waar ik mee bezig was, en dan ging ik het bos in en lekker wandelen, en ging ik ook heel bewust met mijn handen door het zand, voelde bomen en het enige wat ik deed was alleen maar observeren wat ik alleen maar zag en voelde. En dan was het de wind die door mijn haar heen gaat, en de bladeren die ik hoor knisperen. Dat zorgt ervoor dat er een informatieveld -door de zintuigen heb ik het nu over, dat is heel fysiek- door de waarneming van buiten naar binnen wordt gehaald waardoor mijn brein geometrische patronen laat ontstaan door geluid, beeld, reuk en voelen van de wind op je huid. Dan ontstaat er een geometrisch bewustzijn in het brein waardoor het brein ineens de vervuiling, de blokkade, weghaalt en weer kan voelen wat er werkelijk is. En daarom is het ook zo belangrijk dat we analoge geluiden horen.

Dit universum wat gecreëerd is en wat gezaaid is door heel veel andere beschavingen die mee hebben gewerkt vóór de hack, hebben meegewerkt om de ingrediënten d.m.v. frequentiebewustzijn hier te laten ontstaan. Ze kwamen niet met plantjes in ruimteschepen zo van “nou we komen ook nog wat plantjes brengen”. Ze hebben gigantische frequentievelden gebracht, die, eenmaal ingevoegd in het veld van de aarde, zich een weg banen en waaruit cellen konden ontstaan waar weer planten uit kunnen ontstaan. Dat is iets heel anders.

Wij denken aan planten maar zo werkt dat niet.

Wij doen zo ontzettend belangrijk werk voor onszelf maar ook voor de experimenthouders die een hele grote reden hebben om dit te doen, die gigantisch groot is. Maar ook alle sterrennaties en beschavingen die betrokken zijn en vanuit liefde en kracht deze aarde het leven hebben geschonken. En dat wij daarin op dit moment een belangrijke sleutel dragen om god binnen te laten komen.

Want dan komen we ook bij de Galactische beschavingen waarover gesproken wordt. Over bepaalde Siriaanse beschavingen en nog heel veel andere beschavingen waar nog nooit over gesproken is maar die wel van invloed zijn op deze werkelijkheid, die verrijking hebben gebracht op bepaalde frequentievelden. En ook informatievelden in de matrix hebben gebracht van dit universum, waardoor er een paar miljoen bloemensoorten konden ontstaan. Dat zijn geen voertuigen met grote vrachtruimtes met zaden. Dat is wat wij denken.

Het zijn hele grote en krachtige beschavingen die met hele diepgaande technologie - gedragen vanuit het hart en overgezet in technologie omdat ze zelf ook meewerken aan het experiment- grote informatievelden op basis van trillingen en emoties in het veld van de aarde hebben gebracht. Waardoor het zich helemaal door het aardse veld, vanuit de hele kosmos, verder is gaan bewegen. En daaruit zijn dan de bloemen ontstaan.

Er zijn ook veel meer bloemen en bomen op de aarde als dat de mensen zien omdat ons bewustzijn niet open staat. Dus wij zien eigenlijk maar een heel klein deeltje daarvan.

De aarde van oorsprong Terra Gaiya, is een mega grote planeet, echt een gigantische pareljuweel die er niet als enige pareljuweel is overigens. (Er zijn er heel veel van.) Maar hij wordt gezien in de kosmos, in andere tijden en in andere werkelijkheden, als een heel groot uhm ja revalidatiecentrum. Dat klinkt apart dat ik het zo zeg maar het is zo. Er zijn hele grote galactische oorlogen gaande en geweest. En de aarde is één van de werelden waarin wezens leven -niet alleen aardse en menselijke wezens, maar wezens die zo diep in verbinding zijn met de godskracht, dat alle wezens die gehavend zijn en die door technologie en aanvallen onderuit gehaald zijn, worden verzorgd. Alleen maar door het bewustzijn. En wij merken het hè, als wij in de natuur zijn dan voel je ook dat je gaat helen in jezelf. Je voelt dat de natuur je vibraties zendt die jou weer heel maken. En dát is de essentie van de aarde, van Terra Gaia.

Deze wereld is zo ontzettend bijzonder en hij mag gewoon weer terugkeren. En ik denk dat het van belang is dat we daarom ook zorg voor onze planeet gaan krijgen en niet verstrikken in "ja maar het is maar een projectie en het is maar dit en het is maar dat". Nee, dit is nu de werkelijkheid en laten we maar eens gewoon echt voor deze werkelijkheid gaan zorgen. Want het is allemaal verbonden met elkaar.

Vraag: het magnetisch veld van deze omgeving regio Nederland, België, Duitsland, wat is dat en hoe manifesteert zich dat dat speciaal hier ligt?

Martijn: Waarom het hier ligt is niet concreet te zeggen. Ik weet veel meer niet dan wel. Wat ik weet gedurende mijn hele leven in NL is dat ik hier heel veel aanwezigheid zie, dus ik heb het sterke gevoel dat de poort van het raster van de aarde wat om ons heen hangt, die schil, dat die op verschillende lokaties veel toegankelijker is, volgens de lichtfamilie, onze vrienden en bondgenoten, dan op andere plekken. En op die plekken wonen wij dan "toevallig".

Ik ben er zeker van dat wij met z'n allen juist hier zijn gekomen om nog meer bewustzijn te brengen in dit stuk waar de schil van angst en terreur opgelost mag worden. En dat heeft alles te maken met de stand van de aarde, met het magnetisch veld, en met het stukje bewustzijn wat er collectief in dat gebied zit. Je kunt je ook afvragen hoe het komt dat hier die I en II W-O is geweest, waarom dat hier in Europa is geweest.

De invloed van die magnetische rasters heeft daar alles mee te maken en met bewustzijn vice versa. Het is maar 1 procent van de realiteit, en die 99 % andere realiteit bevindt zich het metafysisch neurologisch circuit van de planeet en daar liggen de hele grote hoofdzenuwbanen, die heb ik gezien, die lopen dus dwars over NL.

Ze komen vanaf Denemarken over NL en dan vertakt het zich naar Du en Be naar beneden. Ik vermoed dat dat o.a. te maken heeft met het feit dat er hier meer bewustzijn is en dat het collectieve bewustzijn van de aarde hier gewoon heel sterk is.

Opmerking: Dat is ook de reden dat de buitenaardsen van larga zich hier ook ophouden, daar heb ik contact mee gehad en nog, dat die zich ook juist rond de Zeeuwse Delta ophouden.

Martijn: Dat zou zomaar kunnen. Elke beschaving heeft een andere afspraak in relatie tot de aarde en de werkzaamheden die ze komen doen en ze vliegen natuurlijk intergalactisch naar de aarde. Het grappige is dat ze dat niet doen, door de ruimte vliegen, maar ze vliegen van het bewustzijnshologram van het ene in het andere. Ze doen dat via neurologische circuits. En zo heeft elke beschaving een andere route tot zijn beschikking, dat zijn andere lichtspectra waarin zij reizen, andere frequenties van lichtmaterie. Zo is hun bandbreedte waarschijnlijk afgestemd op een bepaalde plek waardoor ze zich precies daar laten zien. (hun schotels houden zich op onder water) Het heeft alles te maken met het neurologisch circuit in het universum en het bijzondere is, wij dragen de sleutels daarvoor.

Kinderen

Op het moment dat we geboren worden functioneert ons brein in een theta bewustzijn. Dus de hersenen van een baby bevinden zich in een theta - hersengolfstaat, een elektromagnetisch veld. Door instructies van buitenaf te ontvangen, prikkels van buitenaf zoals opvoeding en vooral te zien hoe het allemaal zo zou moeten zijn, verschuift het denken van een kind naar het beta bewustzijn. Dus eerst zit het in theta, dat is een volledige overgave van het leven van zijn, er wordt eigenlijk puur alleen maar gevoeld. Hoewel van de kinderen van nu wordt gezegd dat ze zo zuiver zijn.

Er zijn heel veel kinderen die het nog moeilijker hebben dan we het ooit zouden willen benoemen. Er is veel meer aan de hand dan dat het alleen maar mooi is. Ook daarin zien we kinderen geboren worden en dat zij in de baby fase al heel erg onderdrukt zijn. Ik ben speciaal naar ziekenhuizen gegaan om bij de kraamafdeling door het raam kindertjes te kunnen bekijken met een neutrale blik, observeren van wat kom ik daar tegen.

Maar op het moment dat kinderen worden opgevoed -ik spreek ook over mijzelf- met allemaal instructies van buitenaf, de externe hypnotiseur die ons gaat vertellen waar we aan moeten voldoen, en alles wat onnatuurlijk is en wat we dus niet vanuit ons werkelijke zelf zouden doen, wat aangeleerd is, wat afwijkt, mogen we zien als een modificatie van wie we zijn.

Dat is een aanpassing.

Als je als kind volledig tot je recht komt en de stroming kunt kiezen waar je je echt goed bij voelt, dat je de eerste 25 jaar in de bloementuin kunt leren, met dieren kunt omgaan en dat je bijvoorbeeld leert dat er appelverschillen zijn, welke appel wanneer geplukt wordt, waar dat mee te maken heeft, wanneer een appel geel is, en wanneer rood.. Al dat soort hele mooie dingen weten we niet, we lopen in de winkel en gooien het in de kar, we rekenen af met een plastic kaart en dan eten we hem op.

Maar als je 20 jaar lang zou kunnen leren en daarmee bezig bent en dat je als kind helemaal vervult van liefde in die staat zit, dan krijg je een heel ander mens.

Maar wat gebeurt er? Mensen gaan in een programma en krijgen dus externe software, ipv de vrije creatie. Die vrije creatie is een emotioneel vrij veld van ongedwongen vrijheid, waar we allemaal binnenin onszelf weten waar het om gaat. Vrijheid in onszelf.

Om dat te voorkomen worden we geleid in programma's, worden externe dingen in ons gepropt. We denken dat dat eigen keus is, we volgen dat, we doen dat, we zetten het

vast en wat er dan gebeurt is dat onze hersengolven veranderen van theta door de alfa naar het beta bewustzijn.

In feite wordt er gedurende onze opvoeding een ander magnetisch veld geïnstalleerd. We worden zuiver denkende wezens, zuiver denkend...

Het grid van aarde brokkelt af

Door je heel erg bezig te houden en je vooral bewust te zijn wie je bent -een oorspronkelijk mens met een enorm Super Vermogen- en dat je daarmee ook bewust bent van het feit dat er alles aan gelegen is om de mensheid te misleiden, op welk vlak dan ook; kun je vanuit een bepaalde bewustzijnsstaat waarin je angst van je af kunt werpen of er gewoon naar durft te kijken, in een soort onschendbaarheidspositie komen. De mensheid, de planeet aarde, in feite alles, bestaat uit hologrammen, dat zijn bollen van bewustzijnsvelden. In die bol van bewustzijn ontstaat er een bepaald plekje waarin subatomen tegen elkaar aan trillen waardoor er een stuk fysiek lichaam ontstaat, we nemen dan dat stuk fysieke realiteit waar, geldt niet alleen voor het lichaam, geldt ook voor de materie, tafels etc. Alles heeft een hologram van informatie. Als wij gaan begrijpen dat wij ons hologram voortdurend liefde mogen sturen, dat wij dus iemand met hele speciale missies zijn, al zou het alleen zijn dat we beseffen dat we er zijn, dan kunnen we een bijdrage leveren aan de instandhouding van de glorieuze informatiedatabank van de levende bibliotheek die planeet aarde op dit moment is.

Op het moment dat we ons dat gaan realiseren en we dit gewoon bewaken met ons hart dan leveren we al de grootste bijdrage aan het in standhouden van de goddelijke schepping en daarmee kun je de invloeden van de archonten al behoorlijk afzwakken. Het zit zo vernuftig in elkaar, dat je bijna zou kunnen zeggen; jee, hoe is de mens ooit in staat om hieruit te komen? En ik zeg ja, we komen er uit, simpelweg door het feit dat het raster dat als een soort schil rond de aarde is aangebracht -dat is een bepaalde frequentie waarin de archonten energie uitzenden naar het bewustzijn van de aarde - aan het afbrokkelen is, en dat heeft alles te maken met het bewustzijn waar wij hier voornamelijk over spreken.

Dat er over de hele planeet mensen mee bezig zijn, op welke manier dan ook, betekent dat we met elkaar die prachtige planeet, het bewustzijn van de planeet en de mensen en ook al die andere beschavingen die gekoppeld zitten aan ons bewustzijn, dat wij die dus ook naar een andere staat van bewustzijn gaan brengen en ook kunnen bevrijden.

Dat is onze gezamenlijke taak. Dat kan ook alleen vanuit respect en verbinding.

Planeet aarde, graancirkels, bewustwording

Waar ik het vaker over heb, en daar heb ik een uitvoerig onderzoek in gedaan omdat ik er ook echt in reis, is dat ik met kwantumfysische-neurologische tunnels door het universum ben gegaan, op zoek naar de frequenties naar het leven, hoe dat in elkaar zit.

Bijna alle neurologische circuits komen uit hier op aarde. Dus de aarde is een draagster van hartsfrequentie van de creatie van de Schepping. En die planeet waar wij hier met onze voeten boven op staan en die veel groter is dan wat wij er nu fysiek van kunnen zien, dat is immens. Ik heb het gezien, gigantisch, zo iets bijzonders.

Wat ik heb gezien is dat de aarde werkelijk een scheppend vermogen heeft en waar wij met ons bewustzijn aan gekoppeld zitten. Wij zijn dus bezig om het bewustzijn, planetair maar ook galactisch te upgraden. Daar zijn wij voor gecreëerd, geschapen.

Rondom de wereld, niet alleen het fysieke gedeelte maar ook in het kwantumfysische gedeelte, worden enorm veel patronen geprojecteerd vanuit ons metafysisch bewustzijn.

Als mensen in een collectief verbond sturen wij hologrammen in de vorm van allerlei verschillende symbolen en harmonische resonantiepatronen die ongekend interessant zijn, die als een schokgolf in liefde rondom en dwars door de planeet heen gaan om het

levende hologram van de aarde te herstellen, welke in feite uitgeschakeld is geraakt door de archontische rassen.

Bijv graancirkels, andere symbolen en hiëroglieven die van buitengewone betekenis zijn, zijn hier niet voor niets. Alhoewel er ook wel krachten aan het werk zijn om te zorgen dat deze harmonische tonen en frequenties gestoord worden. Dat is een voortdurende strijd tussen verschillende groepen en allianties en wij zitten daar midden in. Wij zijn de sleuteldragers.

Er wordt zo ontzettend veel geassisteerd om ons bewustzijn te prikkelen tot onderzoek en daar ligt de sleutel.

Op het moment dat wij met veel meer mensen dit onderzoek gaan starten, alleen al door er naar te kijken, dan heeft dat een substantiële bijdrage aan het grotere collectieve bewustzijnsraster. Met verschillende beschavingen heb ik daar contacten over. De ogen zijn heel specifiek gericht op het noorden van Europa, want er is iets heel bijzonders gaande in het bewustzijn van het aards magnetisch veld bij Nederland, België en Duitsland. En dat heeft te maken met wat wij aan het doen zijn.

Dat is een andere manier als dat we het voorheen deden.

Ik heb gesprekken gehad met rassen die betrokken zijn bij het collectieve bewustzijn over hoe graancirkels worden geprojecteerd. Daar werd ook uitgelegd dat er krachten zijn die graancirkels maken met de tegenovergestelde werking en dat gebeurt op specifieke lokaties op de aarde, net zoals grote bouwwerken exact op bepaalde plekken staan. Wij denken dan dat dat komt omdat het in een bepaalde hoogte- en breedtegraad staat, maar dat is eigenlijk het gevolg van dat het daar geplaatst is. Daardoor kunnen wij zeggen dat het op een bepaalde hoogte en breedte-graad staat.

Waar het mee te maken heeft is een ectoplasmische bewustzijnspoort van het neurologisch circuit van de aarde, metafysisch circuit. Ik kan die punten zien, dat vermogen heb ik en daardoor kan ik er over spreken. Er zijn hologrammen, graancirkels die andere intenties hebben en waar zelfs superladingen aan hangen, holografisch, waardoor je ze niet eens kunt waarnemen. Dus wat dat betreft voortdurend opletten, voortdurend in je gevoel dragen dat er agenda's zijn om de mensheid te misleiden.

Graancirkels

Wat hier gebeurt op de aarde is dat de aarde een bewustzijnswezen is, de aarde wordt bestuurd door alle mensen die er op wonen en ook alle dieren. Dus de aarde is een soort triangel, het geeft een klank af, een frequentie wat bestuurd wordt door de gevoelsvelden van de scheppers die daar leven. Dus hoe meer mensen er aanwezig zijn vanuit het veld van kracht en creatie, hoe krachtiger en zuiverder de kracht wordt van de aarde van binnenuit naar buiten toe, en dat is dus ook het hart van de aarde, naar buiten toe het scheppingsveld naar buiten uitstraalt. Wat er gebeurt op de aarde is dat de klanken, frequenties afgestemd door ons allemaal, resonantievelden naar de oppervlakte toe gaan en ze gaan veel verder, ze gaan door het hele hologram heen.

Mensen zien een graancirkel en gaan er in zitten. Maar het is alleen maar een trilling, een frequentie wat zich uitbeeldt als een geometrisch veld, een resonantie. En dat veld wat daar ligt, verspreidt zich door de atmosfeer en gaat aan de binnenkant van de ionosfeer helemaal de aarde rond. Maar het gaat ook nog de aarde uit, naar buiten toe. Dus het zijn letterlijk de frequenties die wij zelf, met elkaar, creëren. Dus je kunt ook zeggen, in plaats van in de graancirkel ga ik gewoon in mijn eigen kracht zitten.

Er zijn allemaal testen op gedaan met mensen waarbij zij al eerder dan de negatieve beelden op een computerscherm reageerden. Dus voordat het al een prikkel was in het menselijk lichaam. Het eerste orgaan wat reageerde was het hart, dus het hart reageerde eerder dan dat het lichaam visueel en technisch kon vaststellen waar er op gereageerd zou moeten worden.

We kennen allemaal de situatie van de aanslagen op de twintowers. Een heel klein moment voor de aanslag vond er een hele grote schommeling plaats in het electromagnetisch bewustzijn van de aarde in het veld. Dat maakte een hele forse uitslag. Dat kun je in een grafiek terug zien. Een fractie voordat die aanslagen worden gepleegd zie je een spike in de grafiek wat laat zien dat het magnetisch veld ineens heel krachtig veranderde. Dus dat bewustzijn van de aarde, het veld van de aarde, staat even los van ons nu en staat dus ook rechtstreeks in verbinding met het master universe. Dus de aarde wist een fractie voordat die aanslag werd gepleegd al energetisch dat het er al was, alleen de mensen die op de aarde leven die zitten allemaal in een geloofsovertuiging van een werkelijkheid buiten zichzelf, en die wachten af tot het zich buiten zichzelf plaatsvindt en dan vindt het plaats in de mensen want dan nemen ze het waar.

Als er emoties zijn, dan zijn er al krachtgolven in het brein aanwezig en een emotie kan ook zijn dat je in de natuur bent, dat je een verbondenheid voelt met een vogeltje dat ergens zit te tjlpen en dat je voelt van "wauw". Dan is er een veld in jezelf actief, ook door de emotie en is het nog eenvoudiger omdat veld, in feite al versterkt, naar het brein te brengen. Daarom is het zo goed om te werken in emoties. Als we niet luisteren naar wat die emotie ons vertelt maar we ervaren alleen de trilling van emotie, dan is die emotie in staat om heel snel informatie recht te zetten, gedachtepatronen en referentiepunten. Het brein moet in eerste instantie in lijn komen met een hulpmiddel, even het hart aanraken, hier stil zitten en vervolgens de plek en aandacht ernaar toe brengen. Waar het in feite omgaat is dat er een informatieveld ontstaat in het brein, die je geen betekenis geeft, je hoeft hem ook niet een stickertje te geven van gelukt of niet gelukt, zo werkt het, het gebeurt. Ga dat maar een keer in de tuin doen en je zult merken dat de vogels, de dieren erop reageren. Er gebeurt iets in het veld, dat is heel erg fijn, heel bijzonder en als je dit met een kracht in durft te zetten en ook nog het commando erbij inzet dan gebeurt er heel wat.

Dan moet je wel een heel eenvoudig mens gaan worden. Dan moet je wel ongelooflijk veel van dat knisperende blaadje gaan houden wat je hoort, waardoor er een analoge trilling plaatsvindt die omgezet wordt in een electromagnetisch veld in het brein, waar je, als je daar met je bewustzijn naar toe gaat, dat ervaart als wijziging in het veld. Dus je moet wel heel goed opletten.

Maar eigenlijk gaat het erom om eenvoudig mens te gaan worden.

En toen kwamen we uit bij punten als bijvoorbeeld de natuur, het dierenrijk, de planten, de wereldzeeën en nog veel meer wat er in de natuur is, want er zijn ook nog heel veel andere natuurrijken en eigenlijk ook in onze atmosfeer die voor onze ogen niet zichtbaar zijn.

Dus we hebben gekeken naar waar we dan mee verbonden zijn, waar ben ik mee verbonden en waar zou ik me, voor mijzelf, mee bezig moeten houden? Waar ligt mijn verbinding met deze wereld?

En toen vond ik het heel opmerkelijk om te beseffen dat het gevoel dat ik zo lange tijd heb gevoeld bij het opkomen van plantjes - zeg maar de liefde voor dat kindje, voor dat baby'tje, dat is even zoals ik het nu uitleg- dat is zo iets fragiels en dat heeft zoveel aandacht en liefde nodig en zoveel koestering en water. Dus ook mijn echte aandacht van dat ik er naar kijk -dat is een bepaalde energieoverdracht die plaatsvindt als ik er naar kijk. En die is dus helemaal weg op het moment dat er wordt gesproken over dat 'ie te groot is.

Je moet het zijn

Ik heb het recht om als scheppend wezen aanwezig te zijn en precies dát te voelen, te ervaren, uit te dragen en ook neer te zetten en te communiceren met het veld van wat er werkelijk is. Daar moet ik me niet helemaal speciaal voor hoeven afstemmen, dat moeten we zijn! Daar hoeft ik niet allerlei moeite voor hoeven doen. Daarvoor hoeft ik niet speciaal uit de tram te stappen om onder een boom te gaan zitten en te gaan voelen hoe het is. Dat is eigenlijk kolder, maar ten opzichte van de werkelijkheid waarin we nu leven is het geen kolder want we hebben dat nodig. Maar denk erom dat dat geen mechanisme is! Want anders zitten we in een mechanisme om dat te kunnen bereiken, terwijl we de goden zijn! Anders maken we dus in feite, met een stukje hulpmiddel wat we nodig hebben, ons primaire gereedschap en zijn we eigenlijk afhankelijk van dat soort momenten. Maar we moeten het daadwerkelijk toepassen en we moeten het ZIJN. Leidinggeven waarbij je er dus niet bovenuitsteekt bij anderen, waarbij je jezelf niet groter maakt dan wat kracht of liefde en creatie wordt genoemd, maar waarbij je voelt 'ik ben een deel van het geheel'.

Maar uiteindelijk, ik durf het hardop te zeggen, ben ik een deel van het geheel als ik ook vanuit dat geheel zelf leiding geef en neem. En dan ga je ontdekken dat het een taal is die je kunt gaan communiceren in jezelf. Je kunt middels die taal gaan communiceren met de werkelijkheid buiten jezelf, met de dieren met de natuur met alle elementen die er zijn, en ook met andere beschavingen.

Er ligt een taal verscholen in de mens, en die wordt compleet overruled door het denken!

Als ik de enige ben hè, van mij als jongetje die die dingen weet van zichzelf, wat mijn kern is, wat ik voel, dat alle vriendjes dingen gingen doen met elkaar en ik ervoor koos om op mijn stepje naar het platteland te gaan en op mijn zij te gaan liggen bij het slootje en te kijken, bijna op ooghoogte, wat er allemaal gebeurde in het water, de watervlooitjes, de insecten en de verbondenheid wat ik daar zag en door mijn hele lichaam voelde stromen, het is voelen.

En het denken is anders, dus mijn gedrag was anders.

Ik voelde van 'hoe kan ik dat ooit vertellen? Zij zeggen dat dat stom is maar voor mij is het het meest wezenlijke.

Bloem

Als kind stond ik met een bloemetje in de hand zo te draaien. Ik stond te denken aan de tuin en met het bloemetje in mijn hand te draaien.

Mensen dachten dat ik neurotisch was, dwanghandelingen had. Dit was mijn manier om te voelen in mijzelf, die velden te voelen. Ik besepte ook dat ik iets heel stoms deed voor de ander.

Toen ik dat analoog vasthield in deze matrix en ontstaan uit de matrix die digitaal is, analoog met een diepe herinnering en op basis van een vormloze emotie waardoor ik kon voelen wat die bloem is. Dat kon ik hier (brein) niet bedenken, het is geen bloem, de mind denkt dat het een bloem is. Het is energie, het is kracht, het is vormloos. Het is levenskracht wat hier door de interpretatie van een iets ander deel van het brein dan dit brein, maar ik hou het even op dit brein, laat zien dat dit brein mij laat foppen dat ik denk dat dit een bloem is. En als ik dan met het idee aan de haal ga dat dit die bloem is en niet ikzelf, dat ik per definitie de kwantumfysica finaal ontkracht! En dit is een heel belangrijk thema!

Nu is het moment om het analoge stuk in onszelf aan anderen te laten zien, anderen er aan te herinneren.

Refereert aan filmpje: wij hebben allemaal nog herinneringen van hoe het was om in een analoge wereld te leven, je weet hoe het voelde toen je als kind op het gras lag, je weet hoe het voelde hoe je é avonds nog buiten mocht spelen en om 19.00 binnen moest zijn. Onze kinderen groeien op in een digitale wereld, onze kleinkinderen hebben nog sneller hun ipad voor hun ogen, en wellicht weten die straks niet eens meer hoe het is om analoog te voelen, dus hoe kan je dat dan nog doorgeven? Het is dus belangrijk om uit te spreken wat we van binnen voelen opkomen. Dat wij het doen.

Technologie tegen de mens

Nou wat is er gebeurd; de groepen die de mensheid van oorsprong hebben gehackt en de grote aanvallen hebben ingezet op de god-dragende wezens, gaan door allerlei lagen heen en zij zijn mede en hoofdelijk verantwoordelijk. Maar er zijn meerdere groepen betrokken bij het crashen van ruimteschepen zodat de mensheid in een versneld tempo in een technologische ontwikkeling zou komen. Dit om te voorkomen dat de mens in een spirituele opgang in zichzelf -de wederopstanding- terecht komt. Daardoor wordt de technologie, die is uitgerold, ingezet tegen de mens vóóordat ze in zichzelf gaat ervaren wat god in zichzelf is. Dat dat niet verbonden is aan een kruis, kerk of een koran, dat het helemaal nergens aan verbonden is. Behalve aan een gezamenlijke kracht in onszelf die je ook bij de dieren terug ziet. En ook in de bomen. Overal zie je die hier in terug. Zij zorgen ervoor dat die technologie ingezet wordt ter informatie van ons. Dus het spionagesysteem wordt omgedraaid in informatie, waarbij het hele menselijke ras op deze aarde in een gefalsificeerde en gecontroleerde werkelijkheid terechtkomt.

Als de aarde, zoals het nu gaat, zichzelf verder gaat ontwikkelen in de snelheid waarmee het leven aan het uitsterven is, -dat is geen doemdenkerij, per dag verdwijnen duizend levenssoorten op de aarde, en daar wordt niet over gesproken. Af en toe komt er eventjes een uitzending van een wetenschappelijk bureau waarin dat wordt aangegeven. Er komen ook wel eens levenssoorten voor terug want het leven is voortdurend in beweging, maar de manier waarop we nu aan het leven zijn en de mens aan het evolueren is, als dat niet verandert dan zal dat op een gegeven moment leiden tot een hele dorre geprogrammeerde werkelijkheid. Dan blijft er maar één wereldreligie over en die is dat je geboren wordt en dood gaat en daar tussenin ben je consumerend en producerend met een beeld van wat de bron zou zijn en waar je naar toe gaat, om jou te laten geloven dat je gedurende het leven wat je leidt, je leven leidt ter voorbereiding op die bron, die er dus niet is.

Op een gegeven moment zal de mensheid gevangen kunnen raken in een wereld waarin alle mechanismes van het zelfherstellend vermogen van de aarde er niet meer is. Dan werkt het hele biologische systeem niet meer.

Dan zou er geen ruimte meer zijn voor de mens en zou er hier geen ruimte meer zijn op de aarde. Dan zou de mens zich moeten verplaatsen naar een andere wereld - dat kan binnen deze matrix- naar andere planeten die ook al gekoloniseerd zijn.

Op de aarde zou het, voor de mensen die hier leven, kunnen resulteren in virtueel een reis willen boeken en toch in een oorspronkelijk aarde kunnen leven zoals het ooit is geweest. Dat is een hele mooie oplossing want dan hoef je de problemen hier niet op te lossen, want dan kun je je bewustzijn verplaatsen naar een andere werkelijkheid, naar datgene wat hier niet is en daar wel nog is. En als je daar dan ook nog de controle hebt op die software, de controle op die trillingen die uit die werkelijkheid ontstaat, dan heb je de teugels in handen.

Belangrijk is dan wel dat de mensen die die reis in die werkelijkheid hebben gemaakt en daar het leven aan het ervaren zijn, nooit, maar dan ook nooit achterhalen wat de absolute waarheid is. Dat is belang één.

Als je dit nu durft te aanschouwen - het doet niets af aan deze werkelijkheid, ik leef ook in deze werkelijkheid met deze kennis en ik geniet gewoon van deze werkelijkheid. Ik zweef

niet weg en ben niet geshockeerd. Ik leef gewoon in deze werkelijkheid met wat hier allemaal gebeurt. Ik hou van deze aarde omdat ik weet dat deze hele werkelijkheid waarin ik leef, voortkomt uit een veel grotere werkelijkheid.

Dus in deze werkelijkheid laten bomen mij zien wie ze van oorsprong zijn, dat is onttrokken uit een andere werkelijkheid, dat script is vereenvoudigd. En als ik naar een boom kijk voel ik dus dat veld in mij en ben ik herinnerd aan de wereld waar ik vandaan kom.

Als ik de bladeren hoor ruizen voel ik dat in mijzelf. Dus ondanks deze informatie kan ik er heel goed mee leven hier.

Je zou kunnen zeggen dat de bronwereld, of de werkelijkheid waar we vandaan komen, vervormd is naar deze werkelijkheid. Dat zou ook nog kunnen. En in die zin moeten we dan ook vaststellen van 'ja, dan is de bronwereld er gewoon nog steeds want we leven gewoon in dat veld'. Alleen in de manier van hoe het zich laat aanzien en het naar mij toe vertaald wordt is niet echt bronachtig. Hoewel toch de grootste delen, als ik kijk naar de bomen en de natuur, echt één en al liefde en kracht is. Dus die elementen zijn er wel. Dus ik zeg het alleen maar om percepties in beweging te brengen zodat je er ook anders naar kunt kijken. Want de statische gedachten zorgen ook voor controle.

Het is een fractaal veld. Als je de boom gaat bekijken, hoe de boom functioneert, dan zie je een soort symbolische weergave van de hele werking van de controle. Niet dat bomen controle zijn, maar je kunt in de natuur zien hoe het zich op een natuurlijke organische manier voortbeweegt en daaraan zou je ook kunnen zien hoe het is te verstoren. Dat is ook wat er gebeurd is. Dat is heel diepgaand.

Vrees voor onze kracht

Maar de basis in de mens, het bewustzijn van de mens, is scheppend. Het is voor de manipulatie, de velden van manipulatie, deactiverend. Verstoringen terugbrengen naar harmonie.

De kracht van de mens is dat zij met zoveel innerlijke kracht - niet met liefde hoor want dat is de tegenhanger van het draconische systeem- vrij van denken, naar de kern en met aandacht naar een boom die ziek is binnen no time alle structuren, alle sappen, alle cellen, alle zenuwbanen en het bewustzijn wat in die plant verstoord is d.m.v. van haar waarneming van binnen naar buiten toe weer in leven en in lijn terugbrengt met de kracht.

Wij noemen dat liefde, maar het is veel meer dan liefde. Die kracht die is zo enorm groot, en daar wordt voor gevreesd!

Het samen weten, het samen in stilte zijn. Als je samen met elkaar in de bossen bent en je zit lekker met elkaar tussen de bomen, er wordt niets gezegd, je luistert alleen maar naar het geritsel van de bomen en je hoort een vogel; dat je in dat moment weet wat er allemaal gaande is, een deeltje daarvan. En jij weet dat de mensen om jou heen het ook weten.

Want als jij weet van binnen dat je bij andere mensen bent die ook dieper kijken, breder kijken en dat ook weten en zijn, allemaal op de eigen manier, dan is dat gezamenlijk weten een krachtveld. Een deeltje van het licht in mij en een deeltje van het licht van jou bij elkaar opgeteld is een gezamenlijke kracht en dat gaat dan om het eren in elkaars kracht. Ik eer de kracht in jou en ons allemaal. De kracht in de ander en dat de ander dat ook bij mij doet, dat je dat met elkaar samen doet, maar niet een kracht buiten jezelf, op moment dat je dat doet ontstaat er een hele diepe kracht en die is zo ontzettend fijn, die is zo ontzettend mooi.

Ik heb dat de afgelopen jaren een aantal keren met mensen mogen ervaren waarbij je bij het uitspreken van woorden - dan is er eerst een diepe stille kracht van binnen, die kracht zet je om in woorden en je noemt het op en dan gebeurt ook dat datgene wat je

uitspreekt ook beweegt. Het gebeurt. Bomen gaan bewegen, de storm gaat in één keer keihard.

Alleen rondom die groep, daarom heen is het doodstil. Je spreekt over het gras en het gras komt tot leven, het gaat letterlijk bewegen op de plek waar jij bent. Dat is geen magie, dat is een gezamenlijke kracht die je niet kunt benoemen. Maar die gaat pas reageren, de natuur gaat pas reageren als wij begrijpen wie wij zijn van oorsprong. Het wakker kussen.

We hebben het dan over pure onthechting. We hebben het dan over totale ongekaderdheid, over intimiteit. Intimiteit, dus je durft te verbinden met alles wat er is en niet binnen een bepaalde format van een patroon, zowel met mensen onderling - ik heb het niet over seksualiteit, dat is wat er vaak doorheen kan gaan lopen, ik heb het over contact onderling, intimiteit, connectie met het leven, intimiteit ook met een blaadje van een boom.

We denken dat het buiten ons moeten oplossen, we denken dat we de natuur moeten redden enzo, maar de aarde is een perfect geheel, en dat kan nog verder ontwikkelen als de wezens die er op leven zichzelf durven te aanschouwen.

In plaats van dat we naar onszelf kijken proberen we de wereld om ons heen te veranderen die niet meer goed is omdat we van binnen zelf weigeren te veranderen.

Aanwezigheid

Er is aangetoond dat als de mens ergens is geweest dat het informatieveld, het electromagnetisch beeld van de aarde, heel subtiel weliswaar, maar meetbaar veranderd is. Als er een mens op een plek komt -dus dat is het DNA van het lichaam- als menselijk DNA op een lokatie is geweest dan is daar een verandering in het veld.

Dat betekent dus ook dat we de aanwezigheid niet perse hoeven te koppelen aan de fysieke aanwezigheid, maar wel dat de fysieke aanwezigheid wel een diepe imprint achterlaat.

Als je bij de bomen bent, dan weten de bomen dat je er bent. Als je weg bent, dan weten de bomen dat je er nog steeds bent. Jouw lichaam kan wel weg zijn maar de imprint van het bewustzijn van je DNA, dus de epigenetica van je DNA, blijft daar voor altijd aanwezig.

Daar waar een mens is geweest, of langs is geweest, of aanwezig is geweest vindt er een verandering plaats in dat veld. Het gaat echt om levend DNA, daar ligt het in.

Maar dit is iets heel serieus en misschien dat wij als beschaving de waarde van leven nog helemaal niet eens kunnen doorgronden omdat we gewoon het groter geheel niet zien. Dus ik richt mij dan gewoon lekker op de natuur dat is voor mij mijn communicatie.

Ik ben de afgelopen dagen nog lekker in de tuin bezig geweest en dan zeg ik tegen de boom "ik ga even wat ruimte creëren en ik weet dat ik jou niet snoei" en dat is een collectief bewustzijn. Dat is niet een boom die een eigen ziel heeft, het is een collectief kwantumveld. Ik spreek tegen het kwantumveld. Ik zeg "ik snoei er wat tussenuit maar alles wat hier is kan zich gewoon verplaatsen naar het andere veld daarnaast, zodat die opening er wel kan zijn". Dus ik ben in communicatie. Ik hoef niet overmand te worden door gevoelens en allerlei strijdgroepen in te zetten omdat er een boom wordt gekapt wat niet mag, ik communiceer als wezen met dat veld.

Als ik daarmee bezig ben denk ik; ja dit is de basis. De basis is communiceren met de natuur.

Pas op het moment dat we dat allemaal gaan zien en we gaan het voelen en accepteren, en aanvaarden dat we in een werkelijkheid leven die dus ongelooflijk mooi werkt volgens het script en dat het inderdaad zo is dat die boom liefde is, en we dan daarna ook nog eens gaan ontdekken dat die boom niet liefde is omdat die boom liefde is, maar omdat ik begrijp dat IK liefde ben en dat daardoor dat veld reageert.

Eindelijk, omdat ik het zie, Aga ik dus zien dat dat voortkomt uit mijzelf.

Jemig en dat is kwantummechanica! Daar ligt ons bewustzijn aan ten grondslag. En dat spel wordt eigenlijk achterstevoren gespeeld, dat de wereld liefde is. De aarde is liefde, de wereld is liefde, natuurlijk volgens onze menselijke perceptie van het concept van hoe we denken en voelen, klopt dat. Maar vanuit een non-human consciousness field, dus echt het niet menselijke bewustzijnsveld, is het andersom! Want we leven achterstevoren in deze werkelijkheid.

Als je gaat begrijpen hoe kwantumfysica in elkaar zit en hoe we ons kunnen ontdoen van de collectieve zweem van negativiteit en positiviteit en terug kunnen gaan naar het oorspronkelijk potentieel van de schepping, hoe wij kijken, dus dat je kunt zien dat een bloem verdord is en dat je zo'n diepe kracht van verbondenheid van binnenuit in jezelf ervaart, dat je die bloem helemaal weer vol ziet lopen met sappen die helemaal nergens vandaan kunnen komen omdat hij afgeknipt is van zijn stam en je ziet hem weer ineens zo gaan bloeien, recht in je hand dat je weet dit is mijn hart.

Dit is wat ik doe, ik schrijf van binnenuit de werkelijkheid naar buiten.

Maar de echte god in jezelf ervaart dat één stap verder en keert in het moment van het niets, terug naar haar oorspronkelijke vorm, als een krachtig bewustzijn die kan lopen tussen de bomen, en dat de bomen de bladeren ritselen en laten voelen aan jou "je bent thuis".

De relatie met de natuur hier op de aarde laat dat ook zien. Als de mens dieper in haar kern komt, reageert de natuur op de aanwezigheid van meer kernenergie.

Als we de kracht in onszelf kunnen voelen dan zal het ook buiten ons zijn.

Hoe meer je je persoonlijkheid ten dienste stelt van je galactisch bewustzijn, de kracht, hoe vaker en sterker je dat ontwikkelt, hoe makkelijker je gaat communiceren met alle elementen van de natuur. De natuur gaat je werkelijk aanraken, je hoeft niet meer te vragen aan de natuur, je bént de Kracht!. Je zit in het bos en gaat naar binnen en de boom raakt je aan door een soort wind.

De natuur is een representant van de Force, is niet geïnvaseerd, dieren zijn dat ook niet, zij interacteren rechtstreeks uit het krachtveld. Het enige wat zij nodig hebben is observatie vanuit hier (hart), namens de Kracht!

Dan sta ik tegenover die boom en dan kan ik één zijn met die boom, maar waarom zou ik niet één zijn met alle bomen op de wereld of misschien met drie i.p.v. één. Dat soort dingen, heel ontvullend wat ik eigenlijk nu zeg. Het is ook zo logisch, dus het klopt, je kunt het met één boom voelen, maar het zit hem niet in één boom, het zit hem in je bewustzijn. Je kunt het hele bos voelen.

Bloedende Boom

Ik was thuis in de tuin bezig en er staan heel veel berkenbomen en die nemen heel veel vocht op, dat zijn echt drinkers. In de winterperiode heb ik wat struiken en bomen weggehaald die ook echt in die periode gesnoeid moesten worden. Dat waren hele grote takken, die liggen in de tuin en die zijn gewoon uitgekomen. Dus die boomstronken liggen opgestapeld en daar groeien hele takken uit.

Dus we staan er bij en Ellen zegt "moet je nou kijken wat bijzonder".

Ik zeg "ja het leven is er gewoon"

Het leeft niet alleen omdat het aan wortels vastzit, dat is onze perceptie, wij denken dat als we een boom afzagen dat de boom weg is, we denken ook dat de boom onder de grond zit met zijn wortels maar aan de andere kant zijn de wortels ook in de atmosfeer, dat zijn de takken. Die stronken liepen dus helemaal uit. Hele takken zijn er uit gekomen en zelfs bloemen kwamen er uit.

Wij gingen verder met opruimen en er zou een kippenhok komen maar er stond een hele grote conifeer en die stond niet op een lekkere plek meer. We voelden ook dat die ruimte wilde maken, dus wij kijken en voelen en na veel gedoe hebben we die boom weggehaald.

En met gedoe bedoel ik nog dieper kijken, weer kijken, is het schoon, is het open, kijken naar de vogels, de vogels gingen eerst allemaal in die boom zitten zo van "wat maak je me nu?" Maar dat bleek dus niet zo te zijn maar als een soort afscheid, en toen gingen ze allemaal in andere bomen zitten. Dus die conifeer weggehaald en toen zag je dus ook dat die ene berk die er naast stond aan een kant helemaal kaal was. Uiteraard want daar kwam geen licht en dan zegt die boom "oh geen licht, nou dan moet ik daar niet groeien, dan ga ik wel die andere kant uit want daar is veel ruimte.

Dat doen mensen op deze wereld vaak niet, die willen juist meer ruimte aan die kant en gaan daar uitgroeien en "ga jij eens even aan de kant want dit is mijn plek".

En dat doen bomen niet.

Er was één tak van een berkenboom dood, een tak van 3 meter, en toen zei Raymond "die tak moet weg want daar komt precies het dak van het kippenhok".

Ik zei "we kunnen die tak ook weghalen als het zo ver is, misschien kunnen we er een beetje omheen bouwen". "ja wat een flauwekul die tak is toch dood, die kan er gewoon af".

Dat werd een 16 jarige gesprek van dat het nu kon i.p.v. de volgende keer. Oké, dan gaan we dat nu weghalen. Kijk maar, voel maar. Nou even voelen; ja hoor die tak kon weg.

En hij zaagt, die tak valt er af en die boom begint te bloeden vanuit het dode stuk, en niet een klein beetje, je kon er een glas onder houden. Ik denk dat er wel een liter, misschien wel een emmer of twee uit kwam. Het was alsof je de waterkraan open draaide. Die boom liep gewoon leeg, alle sapstromen die erdoor heen gingen gingen via het het deel wat dus dood was, wat we dachten dat dood was.

Dus Raymond helemaal "oh hij loopt leeg".

Ik zeg "ja dat kun je ook drinken, berkensap".

"Nou dat doe ik niet".

Dus wij kijken naar die boom en het bleef maar stromen. Een week later zag je bij de opkomst van de blaadjes, want die bomen lopen allemaal uit, dat die boom achterstand had t.o.v. al die andere berken. We zagen hem sterven en dat was heel heftig. Heel verdrietig van binnen, verkeerde keuze gemaakt en toen dacht en voelde ik in mijzelf "ja maar ik heb helemaal geen verkeerde keuze gemaakt, alles is naar eer en geweten en zuiverheid gedaan.

Dus wat gebeurt hier nou eigenlijk? En ik ook met Ellen er over gepraat. Ja het is wel zielig ja. Je moet nu ook vertrouwen hebben dat het zich herstelt, want er is iets nodig, ik moet daar gewoon dieper naar kijken. En die boom ging echt dood.

Dit is een paar weken geleden, alle bomen kwamen uit en die boom niet. Maar begin vorige week zaten we in de tuin en toen zei ik tegen Ellen "ik weet het, ik voel het, dit is wat er nodig is" Er waren allemaal vogels om heen, ik kan het niet vertellen in woorden maar het is een innerlijk weten, ik wist wat ik moest doen. En ik pakte die boomstronken op die in de tuin lagen, al vanaf de winter, die dus uitgekomen waren. Ik heb ze opgepakt en in de kruiwagen gelegd, ik ben naar die boom gegaan, ik heb die informatie, die kracht, dat leven van die takken, heb ik onder die boom gelegd vanuit eerbied en ik zei letterlijk tegen die boom "alsjeblijft, alsjeblijft, hier is leven" en ik voelde vanuit mijzelf ook mijn leven mee gaan.

Dus ik voelde mijn eigen kracht vanuit respect naar die boom, naar het bewustzijnswezen, voelde ik d.m.v. de energie, informatie die in die takken ligt, voelde ik dat er een informatiekrachtveld bij die boomstam kwam en zo heb ik al die boomstammen neergelegd die dus in leven waren. Ik ging op afstand kijken en ik zat alleen maar te rillen.

Alleen maar energie ging door mij heen. Trillen, kippenvel kreeg ik en nu weer hoor, helemaal kippenvel, en ik kijk er naar en ik wist 'dit is goed'.

Dat hebben we zo gelaten en twee dagen later kwamen de eerste takken tot leven. En nu zijn er nog steeds bepaalde takken die niet functioneren maar je voelt dat de boom extra kracht heeft gekregen, informatie die als het ware weg was gebloed, uit die takken om het in te halen. Dus het samen brengen van kracht en informatie, energie, bewustzijn, zuiver bewustzijn, verpakt in die vorm en daarheen gebracht.

En dat is onze functie. Dat is wie we zijn, wij zijn koppelaars, wij zijn verbinders, we brengen zaken letterlijk in beweging en dat kan alleen als wij beseffen wat we ten diepste voelen dus hoe we het kunnen uitdragen in een vorm door iets te doen en dat hoeft niet perse in een vorm met de handen, maar in een vorm van hoe je leeft, hoe je ergens naar kijkt, wat je ervaart.

En eigenlijk zijn wij allemaal een deel van zo'n stam, wij zijn allemaal zo'n stammetje van een hele grote boom waar we vandaan komen met ons bewustzijn. En door dat allemaal te zien, hoewel we allemaal een ander deeltje zijn van die boom, dat we een deel zijn van het geheel, en elkaar dus ook durven te ontmoeten, gaan ook die energievelden elkaar weer ontmoeten. Dus doordat ik jullie vandaag ontmoet en wij elkaar ontmoeten brengen we allemaal enorme krachten in beweging. Dat komt bij elkaar en dat stopt het bloeden. En dat is een heel diep onderwerp.

Je externe lichaam

Als je spreekt over de hoeder van de aarde en de hoeders van dit universum, hoeders van het kosmische bewustzijn, hoeders van het bewustzijn wat je misschien niet eens een naam zou hoeven geven, dat zijn we in de kern allemaal. De vraag is alleen durf je het te herkennen, durf je het te herkennen in jezelf zonder dat je het een bepaalde definitie geeft. Dat is wat we hier op de aarde komen doen.

Ik praat heel veel over galactisch bewustzijn maar voor 90% praat ik over het innerlijke bewustzijn van de mens. Ik spreek vooral over de kracht van de mens in relatie tot de natuur. Veel mensen noemen dat 'je aarding' of 'de energie verbondenheid met de wereld', maar ik zeg nee, dat is het niet. Aarding bestaat niet, gegrondheid ook niet. Het gaat er om dat je jezelf primair stelt. Daar gaat het om.

Besef jij, besef ik dat op het moment dat we ons bewustzijn koppelen aan dit lichaam, wij noemen dat geboorte, dat op het moment dat we dat doen, ons lichaam eigenlijk al een deel is van de externe wereld? Dus je klikt je bewustzijn, ik noem het even zo, via een proces ergens in, aan. Op dat moment ervaar je een lichaam, en dat lichaam, dat is dus eigenlijk dit, dat is een onderdeel van de externe wereld. Dus elke overtuiging die er in mijn lichaam zit en elke gedachte die er zit, moet ik gewoon eventjes aanvliegen met mijn bewustzijn.

Als de mens eerst terugkeert naar zichzelf en naar de natuur waar ze in leeft, als ze die dwarsverbanden herstelt zodat er over en weer eerbied en dankbaarheid is in deze werkelijkheid, dan ontstaat er iets dat de mens door zichzelf weer primair wordt gezien in de setting van de natuur. En dan gaat de natuur ook weer naar jou reageren vanuit het oorspronkelijke hologram vanuit het experiment.

Kort gezegd weet je het nooit, behalve hoe autonomer en krachtiger je bent, hoe krachtiger de niet belanghebbende intelligenties in het veld van oorsprong reageert op jouw bewustzijn.

De mens weet nog helemaal niet wat leven, eigen keuzes, zelfbeschikking, zelfautorisatie is. Ze weet nog niet eens eigenlijk wat liefde is omdat het allemaal gemanaged wordt door religie en spirituele modellen. Dus de vrijheid, eerst fundamenteel vrijkomen als mens hier op de aarde, vanuit de aarde werken, hier met je voeten in de grond, genieten van de aarde, genieten van de zaden, van de bladeren en leren hoe dat hier allemaal gaat, gaan ervaren en vanuit die werkelijkheid kun je ook naar de grotere werkelijkheid kijken.

Observeren en waarnemen vanuit de kennis van je hart. Wij zijn verbonden met die wereld (veld van Schepping) omdat we er ook uit zijn opgestaan. We hebben die ervaringen, daar is de expressie van het wezen God/Mens, expressie, is bekend in alle lagen.

Het veld dat jij representeert van binnen door jouw waarneming dat je de God in jezelf ook rondom jou ziet en dat je letterlijk 1 op 1 die resonantie vertegenwoordigt waardoor jij in de natuur vertegenwoordigd bent. Letterlijk zo binnen zo buiten!

Als we onze eigen kracht niet herkennen dan is die steen leeg, want jij bent de bewustzijnsbrenger!

Oorspronkelijk Universum

Er zijn twee manieren die ons het dichtst bij onze oorspronkelijke blauwdruk van dit universum van oorsprong brengen, inclusief deze aarde zoals die ooit gecreëerd is en dat is A. de natuur. De natuur is een perfecte afspiegeling van wie wij zijn. Als wij echt in verbinding gaan met de natuur, dan gebeurt er iets bij ons, we komen in de stilte terecht en als dat niet lukt dan is er heel veel ruis wat opgeruimd kan worden.

En B. dat is de mens zelf en haar oorspronkelijke gedrag, dus dat je dienstbaar bent naar elkaar toe, dat je elkaar niet afbrandt, affikt, aanvalt en ondermijnt, maar dat je elkaar met een luisterend oor vragen stelt op een hele menselijke manier, zonder enig belang om de mensen iets op te dringen, in dialoog gaat.

Als die kracht in jou aanwezig is, de kracht van communicatie in vrijheid, open en transparant, dan ontstaat de vibratie van de oorspronkelijke aarde zoals die bedoeld is. Dan laat de mens zichzelf zien van hoe de mens in deze werkelijkheid bedoeld is, in het experiment van de aarde. En dan krijg je die samenwerking van de natuur en de mens. Het ene heeft direct met het andere te maken.

Ga je met een geloofsovertuiging in verbinding met de natuur dan kun je nog steeds die verbinding met de natuur voelen maar dan zit je niet in het resonantieveld van je bewustzijn, van vrij bewustzijn, dan zit je in een script in een versie die je eigenlijk niet bent.

Iemand deelt: het oorspronkelijk veld van de aarde die gecreëerd is vanuit het oorspronkelijk veld, daar aan refereert de natuur het meest en ook als je in de natuur bent dan merk ik dat ik het dichtst bij mezelf kom omdat je daar het minst in de matrix bent, maar ik zie ook om me heen dat er ontzettend gemanipuleerd wordt als je kijkt naar wat er met de natuur gebeurt.

Ik ben er dus heel actief in bezig om dat zichtbaar te maken en de mensen daar bewust van te maken, dat de natuur ons eigenlijk ontnomen wordt opdat zij zich niet meer terug kunnen trekken in dat oorspronkelijk veld, laat ik het even zo zeggen.

Martijn: ja dat is heel mooi uitgedrukt, dat is wat er gebeurt.

Vraag: zijn daar dan deze weersomstandigheden, de bomenkap, is dat dan een script?

Martijn: Nou er is een script en dat heet de alternatieve media en die verkoopt voor 95% de grootst mogelijke onzin, waaronder dat soort verhalen over bomenkap en over klimaatveranderingen, de lucht. Ik ga niet zegen dat het allemaal onzin is, maar we moeten het wel durven veronderstellen als een script, zodat je in de veronderstelling leeft dat dat dus ook zo is, en dat je daar dus ook geen aandacht binnenin jezelf aan durft te geven. In feite ben je dan slachtoffer van het script wat wordt getoond. Daar moet echt een verandering in gaan plaatsvinden.

Vraag: wil je iets vertellen over bomen en het bos. Ik merk dat er een duidelijke agenda gaande is door het hele land om allemaal grote, oude en wijze bomen en hun kennis weg te halen. Wat kunnen we doen?

Martijn: Agenda die tégen de natuur is gericht is bekend. In Drenthe bij de caravan hebben we het bos zo zien halveren dat wij ook echt diep verdrietig waren. Wat de agenda daarvan o.a. is; kijk hier in de werkelijke wereld naar het experiment waarin dit universum is gecreëerd door wezens met een bepaalde doelstelling van het experiment. Daar zijn bomen, de natuur, alles wat we hier kennen hier op de aarde, gecreëerd, eigenlijk geschapen. Dat zijn schepperrassen en dat zijn ook oorspronkelijke mensen uit de oorspronkelijke wereld. Daar mogen we even de vergelijking bij halen. Alles wat we buiten ons zien is een resonantieveld in ons. Het beeld van bomen, van de natuur, lucht, water, vuur, alles wat je kunt opnoemen en nog veel meer dan wat wij nu op de aarde kennen, alle elementen inclusief de hele natuur -op het moment dat we er naar kijken, we luisteren ernaar of je wordt aangeraakt door een blaadje, of je stelt je voor dat je de natuur bent, het electromagnetisch bio-fysiologisch bewustzijn wat daarbij ontstaat in ons, is gelinkt aan de oorspronkelijke wereld waar wij vandaan komen. Omdat wij uitgeschakeld bewustzijn zijn en nog steeds contact hebben met ons hartbewustzijn is het zo dat op het moment dat wij een boom zien, genieten van die boom, een blaadje zien of een insect en genieten van het gezoem van die bij, ontstaat er in ons, in het brein, een veld zo krachtig! En omdat het brein die zintuiglijke waarneming moet omzetten in een bewustzijnsveld ontstaat er een veld in ons brein waardoor wij informatie kunnen ontvangen, sprokkelen noem ik het hoor, uit gevoelens van dankbaarheid en kracht.....De natuur wijst ons de weg!

.....En er is een agenda gaande.... Wij zitten niet meer in het oorspronkelijk experiment, maar we zitten eigenlijk in een ander bewustzijnsveld, in een andere aarde, dat is de kloonwereld en er is een agenda gaande om in deze kloonwereld die elementen van de natuur en de natuur op zich uit het beeld te halen of iets te laten ontstaan waardoor de mens gepijnigd wordt door wat ze ziet gebeuren in de natuur. Dat is ook heel belangrijk, heel veel mensen zijn er boos en verdrietig over. Natuurlijk is het logisch en tegelijkertijd liefde blijven voelen voor die kracht, die oerkracht, die leeuw in ons!!

Die scripten dat zijn scenario's die reageren op basis van hoe wij denken en op basis van hoe onze overtuigingen zijn en onze aannames van hoe alles in elkaar zit. Je zou dus kunnen zegen dat als je de mens niet in een scenario wilt laten komen waar dingen faliekant anders gaan, waar de natuur centraal staat en het welzijn van elk wezen, waarin alles gemeenschappelijk erfgoed is van de aarde, als je wilt dat de mensheid daar niet in terecht komt, in die scenario's, dan moet je dus voorkomen dat het bewustzijn van die mensen ook naar die scenario's toe wandelt of die scenario's opent en holografisch activeert. Dat is wat er gebeurt.

Dus dan moet je zorgen dat je die mensen in een scenario laat geloven, denken, leven, waarvan de gevolgen die daar uit voortkomen de tweespalt en de tweedeling die er op deze wereld is eigenlijk in stand houdt. En daarom moeten we beseffen dat alle spirituele en religieuze modellen een onderdeel zijn van de controleurs van deze werkelijkheid.

Het zat zijn

Als je die kracht in jezelf voelt dan betekent dat vaak dat je niet in een neerslachtige bui zit, maar vooral in een hele krachtige bui. Dat je iets in je leven bijvoorbeeld zat bent en dat je dan een ommetje maakt en ziet hoe de bomen naar jou spreken, dan zie je dat dat veld reageert op een heel krachtig veld. Als je het zat bent wordt god namelijk geboren! Dat is een krachtveld. Als je het zat bent dan ben je niet in weerstand als 'ik ben dat veld zat'.

'Ik ben het zat' is eigenlijk een diepe oproep van bam! Bewustzijn hier ben ik! En dan zie je die boom ineens op 10.000 andere manieren.

Hij raakt je, je wordt geraakt door het veld, je voelt dat er een communicatie is, dat kun je in je hoofd niet bevatten.

De echo in jezelf van wat het leven is is niet de echo van een wit licht. De echo van wie je werkelijk bent is het representeren van de kracht van de natuur. Dat is een fundamentele en zeer bestaande werkelijkheid, ook in het bewustzijn waar we vandaan komen. Ik vind het een heel belangrijk onderwerp.

En als wij met elkaar door een berglandschap gaan, de omgeving is heel idyllisch en we komen bij een prachtig mooi meer uit en de zijkant van het meer staat helemaal vol met bloemen -en geen bloemen, met alle respect, van de intratuin, geen hybride F1 soorten, maar echte analoge uit zichzelf resonerende frequentievelden en je ziet al die grassoorten en je ziet alle elementen, dan voelen wij allemaal gezamenlijk als wezens, voelen we allemaal net even iets anders. Toch zeggen we van we voelen ons allemaal verbonden. Maar in dat moment wordt mijn gevoel completer omdat er ook andere informatie-bewustzijnswezens zijn die dat ervaren. En dan kan ik alleen maar vanuit mijn hart zeggen van "wat fijn dat ik daarvoor open kan staan om met mijn hele bewustzijn te luisteren naar hoe de ander ook geniet"

Je kunt een wandeling maken door het bos maar je maakt eigenlijk geen wandeling door het bos want je hebt geen enkele keer genoten van de bladeren. Drie/vier kilometer, maar je kunt ook 10 meter door het bos lopen en tot in je wezen geraakt worden, zo diep (ademt diep in) en dan is 10 meter echt geraakt.

Het gaat niet om hoe groot het allemaal is, het gaat om wat je voelt binnenin jezelf.

Binnenin

Als we het over geneeswijze hebben dan praten we over geneeswijze in resonantieverandering. De hele aarde verkeert in een zeer krampachtige draconische annunaki greep, wat een gigantische machinerie is die door het bewustzijn heen draait, met iets ongekends geavanceerds wat resulteert in deze werkelijkheid die helemaal op denken gebaseerd is. En dat mag allemaal zo zijn, en het mag ook allemaal niet zo zijn, het maakt allemaal niks uit, maar ik kan niet anders dan steeds terugkeren naar de basis in mijzelf om vast te stellen van zo, wat ik nu zie heeft niets te maken met wie ik ben. Dit is het niet, dit is het niet! Ik snap het, ik begrijp het, ik begrijp ook waarom jij dat doet, ik begrijp ook waarom ik dit doe, en toch is het dat allemaal niet. Het is dit!! Dan is het een vibratie die ontstaat van binnenuit door met aandacht daar te zijn.

Dat is de echo die in ons zit, dat voelen we. We voelen de echo van waar ik het nu over heb, in onszelf, dat maakt ook dat we deze dag bij elkaar zijn.

Die wezens komen daar bij die verstoorde natuur en ze aanschouwen het zonder een belang, het enige wat ze voelen is dat de verstoring die er is wordt gedownload door de aanwezigheid van die wezens, van die mensen. Ze kijken, ze voelen de verbondenheid, de eerbied en ze eren de godskracht in zichzelf en ze eren diezelfde kracht van binnen naar buiten toe en ze laten weten dat ze er zijn.

Dat doen ze op basis van hun bewustzijn, ze weten dat ze er zijn en ze zenden het uit en iedereen heeft het recht om kennis te maken met dat wezen en andersom ook. Er is geen verborgenheid.

En dat is een krachtveld, een resonantieveld wat zo sterk is dat een verstoring in het veld, dat noemen we dus manipulaties, in één keer uit de vorm waarin ze gezet zijn door gedachten van andere krachten, worden recht gezet.

We spreken hier niet over gedachtekracht. We spreken hier ook niet over gevoelskracht. In die werkelijkheid kennen we geen gevoelens of gedachten maar daar zijn we bewustzijn. Alles is daar geïntegreerd in één.

Wereldwijd op de hele Aarde zijn we dus met elkaar deze kwantumwetenschappen, kosmisch bewustzijn wat zelfs nog zielsoverstijgend werkt... aan het terugbrengen in het veld.

Dus het wordt nog krachtiger, het veld gaat nog krachtiger vibreren of reageren. Je krijgt een woord en wederwoord. Je krijgt dat je op een gegeven moment spreekt tegen een grasspriet met je waarneming en het grasspriet gaat bewegen, en zegt tegen jou 'ik zie jou, ik ben er' .

We staan gewoon gelijkwaardig op de vloer van het leven, met alles wat er is.

Of de natuur het echt allemaal zelf kan, valt nog te bezien op dit moment, hoe het nu loopt, omdat alles aan een perceptie gekoppeld is van de mensen die er in leven. Dan zeg ik iets wat eigenlijk niet bij deze dag hoort, maar toch is het fijn om iets te benoemen en eigenlijk komt dat ook een beetje naar voren want als de natuur het echt allemaal zelf kan, als er geen menselijke bemoeienis is op de manier waarop de mens zich nu gedraagt op de aarde, dan kan de natuur het perfect. Maar daar waar mensen actief zijn met het bewustzijn van de aarde nu, daar werkt het enorm verstorend omdat er waarnemingen door dat veld heen worden gezet en dan zijn wij ook weer nodig om rust in dat veld te brengen.

Kunstmatig denken en gewoon ZIJN

Er is een kunstmatig leven in je hoofd, want alle gedachten zijn kunstmatig. Dat leeft niet. Wat we kunnen ervaren in ons gevoel, dat de wind hier binnen waait, dat we het gras ruiken dat geeft ons een emotie, een kracht, een gevoel. Dat is echt, dat is waarheid! Maar gedachten, dat is eigenlijk kunstmatig.

Ik vind het fantastisch en het is een eer om hier aanwezig te zijn om ook het bewustzijn van de natuur van deze werkelijkheid te voelen. En als nu blijkt dat die natuur ons bewustzijn ontegenwoordig nodig heeft om tot voltooiing te komen in het geheel, nou waar wachten we dan op? Laten we dan zo zuiver mogelijk zijn want die boom liegt niet. Die staat daar of het nou -20 is of +30 of +40, die boom is er altijd, die liegt niet. Het enige wat wij hoeven te doen, is hetzelfde te doen als wat de natuur ons laat zien, gewoon zijn zoals het is. Hèhè, wat een stilte hè.

De analoge energie van jouw waarneming is nodig. Dit is waarom planten kunnen helen omdat jij er naar kijkt met je intentie. Als ik een blaadje van een stekje van een plant pak en ik scheur hem door midden dan wordt die pijnprikkel in dat stekje gevoeld in de oorspronkelijke plant waar het vandaan komt.

Als je je niet lekker voelt maar ook als je lekker onder een boom zit en je voelt die kracht helemaal door je heen gaan en je geniet van de natuur, ga die kracht in jezelf aanraken, dan wordt het nog sterker en daar waar je je ellendig voelt of even uit je balans bent, kun je je richten op de Force, de kracht van alles wat zich met elkaar verbonden heeft in het moment dat elk blaadje om je heen in verbinding staat met alle blaadjes in alle universa met alle andere bomen. En dit blaadje communiceert met het blaadje 400 miljoen lichtjaren verderop, want het veld van bewustzijn is een onlosmakelijk heelheidsbewustzijnswezen en daar ben jij een representant van. En het is heel belangrijk om dit diep binnen te laten komen!

informatie-geneeskunde

Als ik spreek over informatie-geneeskunde dan heb ik het voornamelijk over dat wij informatie, vanuit onszelf, kunnen lezen, vanuit hier (hart).

Dus je zou je kunnen voorstellen dat als er een groep van 100 mensen bijeen komt en ze worden geleid door een aantal zeer goed gekwalificeerde natuurartsen die op de hoogte zijn van hoe de Force of Life functioneert en de mensen inspireren om het zelf te ervaren;

dan ga je met elkaar de natuur in en dan zijn er grote bekrachtigingen in relatie tot de natuur, in combinatie met kennis die wordt doorgegeven, maar vooral ook in een programma zodat je kunt achterhalen wat de onderliggende redenen zijn waardoor die verstoring er ooit is gekomen. En dat is dus informatiegeneeskunde, in combinatie met kennis en vooral van oeroude verbinding in relatie tot de natuur.

We zijn een onderdeel van de natuur, dit lichaam is een onderdeel van deze natuur.

Normaal functioneren wij binnen de cirkel van de natuur, maar de mensheid is ontspoord en zijn uit de cirkel van de natuur gestapt. En dat betekent niet alleen in maatschappelijk opzicht maar ook in emotioneel opzicht.

Het gaat om het zegenen, dus het belichamen van the Force of Life, dat komt van binnenuit in het voedsel. Dus het aandacht geven aan het eten en de dankbaarheid ervoor, dan gaat er zo'n krachtige resonantie doorheen.

Het zou heel goed mogelijk zijn dat er wereldwijd ineens een intelligente club advocaten bij elkaar komt en met elkaar gaat vaststellen dat alles wat er uit de grond komt van deze aarde dat dat toebehoort aan deze aarde en niet aan die grote industrieën. En dat datgene wat er uit gehaald wordt en wordt verkocht, dat de verkoopprijs alleen kan zijn van wat de gemaakte kosten zijn. Dat zijn van die dingen die kun je nu niet bedenken.

Dieren

Het is ontzettend belangrijk ons te richten op dieren.

Het veld vanwaaruit de dieren communiceren is zo onvoorwaardelijk, dat is de godskracht op zich. Ook al zijn de dieren dan ook een informatieveld in deze werkelijkheid.

Zij communiceren zo onvoorwaardelijk naar ons maar mensen luisteren er eigenlijk helemaal niet naar.

Ik zie het ook heel veel bij mensen, die hebben zo veel liefde voor hun hond. Ik denk dat je wel begrijpt wat ik bedoel. Zij houden heel veel van hun hond maar zij houden eigenlijk van hun hond op de manier zoals ZIJ denken wat liefde geven is aan de hond. En zij hebben een rol van zichzelf van wat de hond betekent in relatie tot de mens. Ik zie dat er helemaal niet wordt geluisterd, er wordt helemaal niet gecommuniceerd. Als je dat idee weg kunt halen en je keert helemaal terug naar de gelijkwaardigheid met het dier en je voelt dan in jezelf die kracht, dan hoeft er helemaal niet gedacht te worden over het dier. Dan hoef je geen toenadering te zoeken op een menselijke manier naar het dier. Het dier komt naar jou TOE !

Op dat moment gebeurt er zoiets moois.. het is een communicatie, een trilling, vibratie. Dat is echt een emotie, en dan vindt er echt een communicatie plaats. Van dier naar mens en van mens naar dier. De mens begrijpt eigenlijk helemaal niet wat de dieren ons vertellen, wat zij ons laten zien. Wat zij uitzingen.. ik vind dat altijd heel erg..

In deze realiteit kennen dieren geen neurologische invasie zoals de mens die kent. Wel zijn ze mede uit een deel van een ander universum samengesteld uit verschillende universa en biologisch hier neergezet.

En dieren hebben natuurlijk ook een hele andere plek in het script waarin wij nu zitten. Dit hele script is een soort embargoscript zodat je moet voldoen aan wat dat script allemaal zegt en doet. En binnen dat script waar je allemaal aan moet voldoen, dat is allemaal informatie, daarin zijn eigenlijk matrixonderdelen.

Dus het zijn wel echt dieren, zeker. Maar het worden pas echte dieren als jij anders gaat kijken.

Voor ons is het zo belangrijk dat wij durven vertrouwen op onszelf, op de verbinding met dieren want dieren zitten niet in het neurologische bewustzijn waar wij in gehackt zijn.

Zij zijn nog de open spiegels. Maar als wij het vertrouwen in onszelf niet kunnen zien, als we het vertrouwen van de dieren niet kunnen ervaren, dan projecteren wij dus binnenin ook wantrouwen naar die dieren toe.

Het enige wat ik kan doen is in al mijn vriendelijkheid een ander ontvangen. Zo eenvoudig als dat we dat met onze dieren kunnen doen, zo moeilijk vinden we dat om dat met mensen te doen. Gewoon een dier aanvaarden hoe hij of zij is. Niet beoordelen 'die is vals of die is niet vals'. Elk dier is goed, elk mens is goed. De patronen die er in zitten daar kunnen we het over hebben. We moeten uitgaan van het goede, ten diepste wat goed is. En dat zit in de mens zelf, dat zit in de dieren zelf. Daar hoeven we niks over te denken.

Deze hele werkelijkheid die speelt zich af in ons bewustzijn, wij zitten met een bril op. Zolang het merendeel van de mensheid zich niet bewust is dat ze een bril op heeft, blijft er een collectieve waarneming in beweging waardoor datgene maximaal wordt gezien door mensen die dat niet door hebben en daarom wordt het bevestigd. (wij houden het in stand)

Dus alles wat er buiten ons gebeurt is het resultaat van het collectieve veld.

Dus dieren ervaren iets letterlijk wat past bij de fysieke gesteldheid in het collectieve beeld, maar dieren kunnen dus veel makkelijker genezen dan de mens want die kennen geen weerstand. Maar het zit er wel en we hebben allemaal te maken met fysieke lichamen die op trilling gebaseerd is en zolang die trilling van het bewustzijn van de mens gebaseerd is op wat we nu zien en wat we nu denken, ja dan is het er gewoon.

Bepaalde ziektes komen in een bepaalde omgeving niet voor omdat die mensen daar nog nooit van gehoord hebben. Waarom denk je dat de media de aanwezigheid van een bepaalde ziekte zo uitvergroot? Mensen ontvangen de trilling die op gedachte gebaseerd is van andere mensen.

Wij hebben de generator in ons lichaam om die gedachten en frequenties er uit te filteren. Iemand kan veranderen doordat er een verandering van gemoedstoestand plaatsvindt.

Dribbel onze hond, gromt als er energetisch iets niet klopt bij een mens. Het kan zijn dat het in de energie van die persoon meelift, maar het kan ook zijn dat het iemand is die letterlijk alleen maar fysiek is met een neurale vermogen en geen bezieling, dus de verbinding met het scheppingsveld is er dan niet en Dribbel reageert daar dan op. Dieren kunnen dat dus zien. Ze zien het veld om een ander wezen heen letterlijk bewegen.

Voor ons is het nu belangrijk dat, wat we onderzoeken op deze aarde, de aarde niet een op zichzelf staande levensvorm is. Een eenheid zoals dat wordt gezien in het universum, waarin er een werkelijkheid is waar leven is met een civilisatie waarin mensen en andere wezens met elkaar leven, in dit geval zijn dat dieren. We hebben onderscheid gemaakt tussen mensen en dieren. Op zich ook buitengewoon interessant om daar eens over te praten, hoe dat komt dat we onszelf mensen noemen en de dieren de dieren.

Ja zegt die hond tegen mij "jij bent een mens"

"Ja?"

"ja dan hoor je er niet bij".

"Hoezo?"

"Ja dat hebben jullie zelf bedacht".

"Oh ja"

Het is een totale idéfix om met woorden afscheiding te creëren.

Dieren maken ook geen oplossingen, dieren gaan ook niet nadenken over hoe het allemaal anders moet. Dat is onzin. Dat doen wij wel want wij zijn gegrepen door intellectueel archontisch bewustzijn. Dieren doen dat niet, dieren gaan op een hele natuurlijke manier, mits ze vrij zijn van allerlei mensen die hen observeren op een manier van wie ze niet zijn, een oplossing zoeken. De verstoring die er hier is (dus ook in een dier) komt voort uit menselijk denken. Het is echt geen utopie om met elkaar deze wereld terug te brengen naar een voldongenheid waarin dieren elkaar niet eten en elkaar geen agressie toe beleven.

We lezen dus het hologram uit van het object.

Dieren pikken feilloos informatie op uit het hologram en die gaan gedrag vertonen wat gelijk is aan wat mensen vertonen. (Dieren tappen uit onze waarneming)

Bijvoorbeeld het op een glazen plaat lopen op grote hoogte. We worden dan gefopt door ons eigen brein met onze eigen programma's en overtuigingen. De hond was mee die ook getraumatiseerd is wat gekoppeld is aan de trauma van de mens.

Waarom zitten dan dieren ook in dat spanningsveld? Dieren tappen gewoon uit onze waarneming. Daar hebben wij zoveel invloed in.

Ik weet niet of je wel eens naar Cesar Millan hebt gekeken, de hondenfluisteraar? Heel veel mensen zijn het met hem eens, heel veel mensen zijn het niet eens met hem. Ik ken dat, maar de effecten daarvan werken. Het gaat erom hoe je naar je hond kijkt en het gaat erom hoe je in jezelf kijkt. En als iemand anders aan een lijn loopt die niet het baasje is van die hond, dan verandert ook het gedrag van die hond, omdat er een andere energie achter zit.

Dus in ons dagelijks leven zijn we dat aan het uitfilteren van waar zit ik met mijn gedrag? Waar zit ik met mijn visie, hoe kijk ik naar buiten? Hoe benader ik mensen? Hoe denk ik over de ander? Als hier nou bijvoorbeeld buiten een poesje staat, dan kunnen er een aantal dingen gebeuren, ik noem er twee op.

Je kunt het poesje vanuit een reflex gaan aaien zoals je tot nu toe als mens van deze aarde hebt gedaan. Dan heb je een heel mooi uur achter de rug, met veel beweging en veel voorstelling in jezelf en je gaat naar buiten "dag poes oh wat ben je lief, leuk" en je gaat verder. Dat is één. Er is niets fout.

Maar je kunt ook, vanuit dat waar we het nu werkelijk over hebben, eens op een andere manier naar dat wezen kijken en misschien ga je hem niet eens aaien, misschien ga je hem groeten. Dus vanuit eerbied en gelijkwaardigheid, dus een niet aards menselijk bewustzijn.

En daar kan best een knuffel uit tevoorschijn komen, dat is allemaal prima, maar wat ik ermee wil aangeven is dat als wij dat niet doorhebben, als wij dat niet daadwerkelijk toepassen, dus het bewustzijn omzetten dat we dat ook zijn, ja dan lukt het nog steeds niet.

Als er een dier voor je staat, er komt een lief hondje, poesje of een mooi paard naar je toe, dan is de eerste reactie -als je niet in een breinrespons zit, als je niet aan het nadenken bent over hoe je je hypotheek moet betalen- als je over dat pad loopt en je ziet dat prachtige dier of je komt hem tegen, dan is er een innerlijk bewustzijn wat direct weet dat het gaat om het geven van liefde en aandacht. Dan hoef je niet eens het dier aan te raken. Het gaat om de benadering. Het gaat er om dat er direct een innerlijke vloeiende stromende beweging is van aandacht. Er is niets anders dan alleen dat.

Eenvoudiger dan dit kan ik het niet zeggen.

En zo is het eigenlijk met alles wat menselijk is, wat bij de mens hoort, daar hoeft niet over gedacht te worden. Dat kan van binnenuit in de gedachte terechtkomen.

Op het moment dat je onderdeel bent van het leven en je ziet dat puppies naar kraaien kijken en die kraaien kijken ook naar die puppies.., ik ga nog een stap verder; als je in je gevoel door begint te krijgen dat leven elkaar ontmoet door elkaar waar te nemen en dat die waarneming een onderdeel is van jouw bewustzijn; als je dat begint te bevatten dan besef je dat je iets doet. Daar ligt de magie van het universum.

Wij zijn zo in een afgedwaaldheid en verdeeldheid terecht gekomen dat we denken dat je op dat moment niet eens iets hoeft te doen. Dat zeggen we dus wel, maar als we heel bewust ernaar gaan kijken kun je zelfs zeggen dat dat mogelijk is doordat jij er bent. Dat is dus het Alice in Wonderland.

Als we even teruggaan naar dat positieve stuk van de kraai die de puppies aankijkt en je observeert en voelt dat dat heel fijn is, ben je deelgenoot.

Ik heb dat ook heel sterk als mijn hond mij in mijn ogen kijkt. Dan gebeuren er innerlijk in mijzelf zulke diepgaande zaken, dan moet ik gewoon huilen van vreugde. Dan word ik zo diep aangeraakt door die prachtige ogen, en hij vangt me in 5 seconden in een blik, dan gaat zijn neusje zo omhoog en dan kijkt 'ie me aan van "zo" en dan word ik zo diep geraakt en versmelt ik dus in dat moment in mijzelf, waarin ik mijzelf helemaal toegang geef.

Terwijl normaal de rimpeling is dat je iets voelt, je zendt het uit en het heeft effect. En de wereld reageert.

Je ziet iets, een pijnstuk bij iemand of dat er dieren ziek zijn in een park, je komt daar met 3-4 mensen en zit daar in stilte. Je wilt helemaal niets veranderen, het enige wat je doet is je observeert, je voelt dat je deelgenoot bent van dat kwantummoment en dat is één en al bewustzijn, alles is bewustzijn, en dat je in dat moment naar binnen toe voelt en je hebt gekeken en je gaat en de dieren zijn gewoon beter.

Dat zijn geen goocheltrucs, dat is gewoon hoe bewustzijn werkt. Dát is wat we mogen gaan doen.

Als je naar jezelf gaat kijken merk je dat je getraumatiseerd bent, want volgzzaam zijn is een vorm van trauma. Een hond is getraumatiseerd als je hem volgzzaam maakt op basis van een commando van een woord, maar als je daar ook nog eens je liefde onder legt, dan voelt de hond jouw liefde, dan wil die heel graag met jouw liefde meelopen en dan is dus het commando dat je geeft, gedragen vanuit liefde.

Biggetjes in een vrachtwagen

Ik reed vorige week in de bossen met mijn zoon, we gingen naar een winkel toe waar tropische vissen waren. Maar eenmaal daar was de template heel anders dan op het internet. Het was een hele andere winkel als dat het energetisch was via internet. Was helemaal niet erg, dus we rijden terug via de bossen en we hebben denk ik echt meer dan een half uur achter een héle grote trailer met allemaal varkens gereden. Het was zo'n extra lange trailer met daarvoor een vrachtwagen. Ik heb geen oordeel over mensen die vlees eten, dus dat is absoluut niet wat ik hier neerzet, ik wil alleen een waarneming delen.

We rijden achter die vrachtauto door de bossen -moet je voorstellen, verbonden met de bossen zo'n heerlijke natuur, zo mooi, je ziet de dieren en je geniet van de dieren die daar staan. We stopten nog bij een plek, het leken struisvogels maar het waren emoës, waar we keken naar die prachtige mooie dieren. En vervolgens reden we dus verder en kwam er een vrachtauto voor ons met de dieren. Dat heeft een half uur geduurd. En stinken! Die beestjes waren hartstikke mooi schoon en ze hadden veel ruimte in de vrachtwagen dus ze hadden hun gezichtjes half naar buiten, echt honderden snoetjes en oortjes.

Uiteindelijk komen we uit in Ommen bij een kruising en die vrachtauto gaat naar links. Wij staan zo op de kruising en kijken naar die zijkant van die vrachtauto en we zien al die dieren zitten. Op dat moment heb je dus twee keuzes -dat is eigenlijk waar het allemaal om draait- je hebt de keuzemogelijkheid om daar totaal niets bij te ervaren en vaak is dat een onbewuste keus omdat het bewustzijn van mensen helemaal verdicht is, ze voelen niet dat dat ook leven is en als een baby-tje geboren is en liefde heeft ontvangen in de dierenwereld. En als je het beestje een aai over zijn wangetje geeft dat dat beestje de koestering en de liefde voelt, het opsnuiven van de verse lucht, al dat soort dingen gaan aan je voorbij, en dat is vaak een onbewuste keuze.

Je hebt ook de keus om daar wel iets bij te voelen. En op het moment dat je dat begint te voelen, voel je dus het lijden. En dat is niet alleen het lijden van de dieren maar het is het lijden van een gebrek aan bewustzijn. En dat is heel intens.

Dat is intens, want wij kijken er naar en mijn zoon zegt “waarom blijf je nou staan en rij je er niet gewoon achteraan om erbij in de buurt te blijven”?

Heel lief natuurlijk. Ik zeg “laten we er samen naar kijken” En we kijken samen naar die grote trailer met al die biggetjes en er gebeurt iets binnenin mij en ook bij hem. Wat er bij hem gebeurde weet ik niet, maar bij mij wel.

Ik kijk er naar en ik heb zo ongelooflijk veel respect voor die dieren, zo'n dankbaarheid dat ze er überhaupt zijn in het moment dat ik leef en dat ik hen mag ontvangen in mijn veld. Ik voelde de volledige erkenning dat ze leven. Het was niet een toevalligheid, ik voelde jullie leven.

Ik had geen oordeel over wat er zou gebeuren maar ik voelde zoveel erkenning van het leven dat ik weet, vanuit mijn manier hoe ik kijk, dat het moment dat ik deze dieren kon zien en hen het leven kon geven in mijn bewustzijn en de erkenning dat ze er zijn, dat alleen dat moment voldoende is en dat het wordt gezien.

Eén simpele diepe krachtige waarneming door één ziener, in dit geval waren het er dan twee. En ik voelde het leven, we zien dat, we ervaren dat en dan heb je dus de keus om daar iets mee te doen. Het gaat om de waarneming.

Ga je nou iets doen met die varkens, moet ik daar nou spandoeken over maken en daar een stichting over oprichten van ‘nou ga ik er helemaal voor’, of ga ik iets met dat bewustzijn in mijzelf doen wat daar op dat specifieke moment tot leven is gekomen.

Dat krachtveld. Of misschien wel beiden. Die scheiding, die keuze die heb ik.

Ik besluit op dat moment dat ik leef in een wereld waar geen dierenleed is, ik ga gewoon met mijn bewustzijn -ik heb geen gedachte, maar ik stel het vast in een weten dat dit er niet is, ik zie het wel, maar binnenin mijzelf is er geen enkele ruimte die accepteert dát het er is.

Dus er is een andere waarneming binnenin mijzelf en dat is dus de goddelijke vonk die wij in ons dragen. Dat je iets buiten jezelf ziet en er niet mee in conflict gaat want dan ga je dus die andere taal spreken, maar je ziet het van binnenuit, je voelt het, je ervaart de dieren, de liefde en daardoor zet je uit die andere werkelijkheid van binnenuit als reiziger een informatieveld in beweging en die plak je als het ware, zo druk ik het nu even uit, in dat frame, boem! Wat niemand kon zien.

En ik weet dat dit voor ons allemaal geldt, dat sinds dat ik daarnaar heb gekeken in mijn hologram dat er nog honderden andere mensen hebben gekeken. Waarom? Door die innerlijke kracht, daar binnenin! Hier zit 'ie helemaal, dat is zo'n krachtveld, dat is wat we in onszelf dragen.

Ik heb dus geen oordeel dat de mensheid op dit moment dieren eet, want dat is inherent aan de verdichting van het bewustzijn. Ik kan dat begrijpen want deze werkelijkheid functioneert gewoon zo. En dat is iets waar ik niet tegen hoeft te vechten. Maar wat ik wel kan doen is mijn innerlijk vermogen inzetten en daar heel krachtig in opereren. Heel krachtig in aanwezig zijn.

En ik denk ook dat als je dat met elkaar doet, heel krachtig zonder doelstelling, dat je daarmee hele “briljante” reacties in het veld neer kunt zetten.

Maar misschien hebben die varkens maar één seconde geleefd op het moment dat ik keek. En dat is de kracht die wij allemaal dragen.

Dat is ook waarom we hier op de aarde zijn; om ons te ontdoen van die kracht wat ons in feite belet en waardoor we verblind worden. Maar vooral door vanuit onze innerlijke hartskracht die kracht uit een andere werkelijkheid hier te brengen, zodat die vibratie die er niet is en die nog ontbreekt in deze werkelijkheid en in het collectieve gedeelte, dat die zijn intrede doet.

Wat de mensheid in zich draagt

We moeten beseffen dat we brengers zijn van een goede kracht. Ik gebruik het woord 'goed' in dit geval met nadruk en klem. Wij brengen een hele goede kracht doordat we Zien.

We zien dus niet wat we willen zien, maar we zien wat er te zien is en we voegen daarbij onze kracht binnenin, in dat moment. Je draait niks om, je neemt het waar en binnenin voel je iets en dat breng je met je bewustzijn in dat beeld. En dat is wat de mensheid in zich draagt.

Dus we brengen in dat moment wat we ervaren innerlijk vermogen heel krachtig van binnen naar buiten.

Op een andere bijeenkomst vertelde Martijn er dit over:

Overall waar ik kom en wat ik zie, ik hoef niet altijd met de mensen te praten, ik zie het, ik zie iets gebeuren en in het moment is mijn aanwezigheid en waarneming in mijn universum, in mijn hologram is dus niets voor niets. Ik kijk er naar, dsjoeng, net als dat ik een grote vrachtwagen inhaal met allemaal varkentjes erin.

Ik kijk er naar maar ik heb geen oordeel. Ik zie wat er gebeurt, ik neem niets meer dan waar van 'dit is dus wat er in deze werkelijkheid gebeurt, in het hele kwantumhologram waar iedereen ervaring in heeft'.

Ik kijk er naar en ik voel me dus op dat moment heel diep betrokken bij dat proces omdat ik er langs rij. Ik ga niet huilen uit pijn en verdriet omdat ik erdoor geraakt wordt en in een soort beeld kom, (dus die gedachte waar ik op aan moet klikken). Nee, ik blijf heel erg mijn leiding houden, ik zie het, ik voel me heftig geëmotioneerd van binnen maar dat is een bewustzijn. Ik kijk er naar en ik voel in dat moment : "ik heb jullie gezien" Ik heb dit gezien, dit hele veld heb ik gezien en ik weet -en dat is het innerlijk weten in dat moment- ik weet dat dit er niet hoeft te zijn. Ik vertaal het even in woorden, dus ik geef met mijn bewustzijn een blijk van dat dit er niet hoeft te zijn. Alleen al dat. En dan laat ik het.

Dan rij ik verder in de auto, ik voel in mijn lichaam nog steeds mijn betrokkenheid erbij, maar ik heb niet gedacht "dit moet stoppen", of ik stuur een signaal naar de dieren dat ze moeten vluchten, of ik stuur een signaal naar die kippen/veehouderij van "jullie moeten dit echt anders doen", nee, ik observeer alleen. Alleen mijn aanwezigheid, (en dat is onze aanwezigheid als wezens wie we zijn) is van doorslaggevende betekenis in het geheel. En dát is wat wij weer moeten gaan doen, dat moeten we openzetten.

Vorige week waren er twee kippenhouderijen, één is helemaal biologisch en daar gaan de kippetjes na twee jaar naar de uitloop plek en dan worden ze niet gedood, ze blijven lekker leven. En iets verderop zit een grote kippenboerderij en vorige week kwamen ze met 12 grote trailers aan en dan gingen al die kippen op de lopende band en gingen dan zo hop in die grote vrachtwagens en werden weggehaald. Nou dan rij ik daar dus langs en ik kijk ernaar en zie ik dus leven, en ik hou van dieren. Ik kijk er naar maar ik heb geen oordeel, ik zie wat er gebeurt, ik neem alleen maar waar van 'dit is dus wat er in deze werkelijkheid gebeurt, in het hele kwantumhologram waar iedereen ervaring in heeft.

Er stond in Trouw zo'n klein artikeltje, "76% van de insecten zijn uitgestorven" maar eigenlijk zou dat op de voorpagina moeten staan onder de kop: "leven op planeet aarde sterft uit, de mens heeft nog 3,5 jaar, voedselbronnen raken op, evenwicht verstoord, de schepping van deze wereld ondermijnd"

Het gaat niet zozeer om de insecten, het gaat er om dat we beseffen dat er frequentie veranderingen plaatsvinden, dat de ingrediënten waaruit alles is ontstaan dus compleet in de war zijn. En dan kun je wel allerlei maatregelen bedenken, juridische maatregelen en

veranderingen van energie, maar ons bewustzijn is nu nodig. Ons bewustzijn is nodig om als krachtwezens van klank, kleur, trilling, frequentie, daadkracht om dat te gaan aanschouwen. En dat kan alleen als je een vrij bewustzijn hebt. Dus de schrijvers die in deze werkelijkheid aanwezig zijn kunnen daadwerkelijk alleen maar herscheppen, want daar gaat het om. Herzien en herscheppen op moment dat ze vrij zijn van allerlei parameters van hoe het volgens een vorm in elkaar zou zitten. Want er is geen vorm. Alles wat we hebben gedacht in een vorm is het niet. Daarom moeten we alles durven openzetten.

Het wordt tijd dat wij van het leven gaan genieten, dat we het leven in gaan ademen, dat we een insect kunnen waarderen voor de enorme belangrijke schakel dat die insectsoort heeft in de gigantische hologram van deze werkelijkheid.

Ik hou van deze werkelijkheid, ik hou van de natuur, de mensen en ook van mijzelf. Het heeft echt even geduurd voordat ik kon begrijpen dat ik ook van Martijn kon houden.

Levensvormen

En zo kwamen we op het onderwerp vissen. Nou ja wat voor vissen dan, wat voor vissen zijn er dan, wat vind je daar leuk aan, soorten vissen werden opgenoemd en wat er leuk is aan die vissen, wat voor gevoel hij daarbij heeft. En toen kwamen we ook op het punt dat als je die vissen wilde kopen dat ze ook geld kosten. “ja die vis die kost 150 euro, en een andere 320, en er zijn visjes van 2 euro”. En zo ging het eigenlijk over die levensvorm in geld. Terwijl wat eronder zit puur liefde is. Maar het hele arsenaal aan vibratie van bewustzijn verplaatste zich eigenlijk naar iets waar die vissen dus helemaal niet mee bezig zijn. Het bestaat niet eens voor die dieren maar wij, als andere levensvormen, hadden het daar dus in de auto wel over.

Dat is interessant hè, want dat zet zoveel lagen open, het zijn de kleine dingen waar je dan heel bewust doorheen kunt gaan.

En toen vroeg ik aan Raymond “vind je het dan ook bijzonder hoe wij nu allemaal praten over die levensvorm”

“Vissen zijn het”! Zei Raymond.

“ja vissen” een correctie hè....dat we daarover praten en dat wij als het ware beslissen d.m.v. het uitwisselen van geld, over hun bewustzijn heen. Want zij weten er niks van dat wij bepalen waar ze naar toe gaan, wat er met hen gebeurt. We zijn een beetje aan het schaken met die levensvorm zonder dat ze überhaupt weten dat er geld is en dat er überhaupt een andere beschaving is die een bepaalde doelstelling heeft met hen”.

Het grote geheel daarbuiten die die vissen in de aquariumbakken gestopt hebben om een bepaalde reden; voordat ze in de aquariumbak zaten waren ze vrije wezens en zwommen ze door een gigantische oceaan.

Dat is iets dat hou ik vast en dat ben ik en ik stem mijn hele leven daar op af, ten dienste. Dat betekent dat als ik dus in een spel door al die straten en gangen loop dat ik besef ‘ik loop door die gangen en straten van dit stuk software van deze werkelijkheid’.

Ik ga dus ook niet perse iets aan die software veranderen, ik ga niet denken van ‘ja die straat die moet hier eigenlijk gewoon weg, en daar programmeer ik een andere straat in’, nee dat is niet waar ik mee bezig ben.

Dit is het script en ik blijf heel krachtig in mijzelf aanwezig, dat is waar het omgaat, hier liggen de boodschappen, in mijzelf en vanuit dat stuk, dat ben ik mij bewust, en vanuit dat stuk leef ik in die straat, in die scripten. En dan zal je merken dat de reacties in dat script, in die straat waar je doorheen gaat dat dat aan gaat sluiten of gaat reageren, subtiel of ineens heel fors, op wat je van binnen voelt.

Vanochtend stond ik op en beneden sprongen de twee katten op schoot. Dan voel je dat welkom van het leven, dat kan ook een plant zijn, dat ik aangeraakt wordt door leven van hé, weer een nieuw moment, en wij ervaren dat als een dag.

Vraag: zitten dieren gevangen in de matrix?

Martijn: nou in feite niet, op het moment dat jij anders gaat kijken naar deze werkelijkheid krijg je ook een andere reactie vanuit het dierenveld. Dus eigenlijk geldt dit voor het volledige script, het algehele beeld reageert eigenlijk op ons. Dus er is een levend bewustzijn wat aansluit op ons vrije gevoel, en er is een reactie uit reactievelden wat aansluit op ons niet vrije gevoel. In beide gevallen hebben we te maken met organische wezens die in deze werkelijkheid leven maar wel een onderdeel zijn van deze matrix, eigenlijk een onderdeel zijn van dit universum. Daarom vind ik ook echt alles heel mooi. De ene persoon gaat heel open naar een dier toe en heeft helemaal geen angst en de ander die krijgt een heel andere reactie van het dier. Daar zit het hem in, dit heeft niets te maken met je angstveld, wat veel mensen zeggen “je draagt angst bij je”, nee, het heeft te maken met je algehele wereldbeeld. Dat is waar ze op reageren.

Als je dit in stukjes gaat beoefenen in jezelf en je past het dus ook echt toe vanuit het weten dan kun je zomaar afspraken maken met mensen, dan kun je in contact komen met situaties waar je van andere mensen hoort “nou dat moet je zo doen en dit moet je zo doen en of het je lukt, want het kan helemaal niet” maar jij hoort het wel maar je weet hier dat je niet in lijn van die gedachte komt. Je gaat vrij en je weet het kan. Het is er gewoon en het gebeurt. Dat is dat stukje magiër in ons.

Dan zijn die emoties die er worden gevoeld niet in lijn met de gedachten van het verhaal wat de andere je vertelt. En dat is in feite de meest zuivere vorm. Want als er een dier naar ons toe komt en er is iets met het dier dan kan het dier nooit zeggen ik heb last van dat of dat zus of zo, het dier komt naar ons toe, raakt ons aan d.m.v. de waarneming en op dat moment komt er iets. Er komt een verbondenheid en we voelen ons aangetrokken tot het dier en we ontfermen ons energetisch over dat dier. We weten niet wat er aan de hand is, we kunnen alleen maar zeggen, hé lieverd, kom maar.

Of als er een hek tussen staat dan kijk je het dier aan en je aanschouwt het en je voelt het en in dat moment voel je eigenlijk niets anders dan hele krachtige trillingen en gevoelens, wat het dan ook is. Je voelt informatiebewustzijn in jezelf in beweging. Het is je eigen bewustzijn. Jouw eigen bewustzijn komt tot leven als een draaikolk, whoem, whoem,

lemand die zich richt op de kernboodschap in zichzelf, van binnenuit, dan gaat dat resonantieveld zo krachtig stralen dat kun je expanderen met je bewustzijn van binnen naar buiten, dat kun je heel krachtig maken.

Dieren gaan daar gelijk op reageren, bladeren gaan ritselen, op het moment dat dat zo krachtig wordt, dat dat verder gaat dan je neurologische fysieke lichaam, dan buigt dat alle oorzaken en gevolg wetten eigenlijk af.

Ik voel dat ook heel sterk in de eerbied als ik in een natuurgebied ben met de dieren. Als je in de perceptie leeft van het witte stipje, als je dus beseft waar je bent en beseft dat je in een wereld leeft waar volstrekte absurde regels zijn waar iedereen die absurde regels gewoon volstrekt normaal vindt, volstrekt normaal. Dat is echt een waanzinnige toestand. Als je je daar bewust van bent en je neemt dat dus heel echt mee in je zelf de natuur in, en je weet wat er aan de hand is -dus je gaat niet de natuur in met je persoonlijkheid opgebouwd en toch op die manier de natuur in, zo van nou hier ben ik als Martijn. Nee, je gaat je even goed afstemmen op die waanzinnige toestand waarin je leeft, en je voelt op dat moment dat jij kennis in je draagt dat dat dus anders hoort te zijn. Als je met die perceptie, die visie de natuur in gaat, moet je eens kijken wat de dieren gaan doen. Moet je eens kijken wat de natuur gaat doen, wat er gebeurt.

En ik was net vanochtend eventjes beneden bij het water bij die prachtige vogels, en dan zit ik daar even op een stoeltje dat daar staat en ik ben in stilte, ik doe mijn ogen dicht en ik besef heel goed waar ik dus op deze aarde ben. Dus in een wereld die gewoon absurd is. Waar allemaal mensen zijn die roepen “het is van mij”, “het is van mij!” “Ik! Ik bezit dat!” “Hier staat het, notaris, hè, hè!”

Waanzinnig! Dus omdat het op een papiertje staat is het van jou? Ja?

Hoeveel huizen staan er leeg? Ja die is van mij. Hoeveel mensen hebben een huis nodig? Waanzinnig....

Maar goed, dus in dat stuk zit ik dan lekker op dat stoeltje, in stilte. Ik luister naar het water dat achter mij kabbelt en het water dat voor mij kabbelt, en ik heb dus een ander bewustzijn dan de algemene mens, wat de mensen gemeenschappelijk op deze aarde in zich draagt, daar onderscheid ik mijzelf van. Dus ik ben mij dat in mijn moment buitengewoon bewust. Wat er gebeurt is dat die dieren naar je toe komen, er gebeurt iets op het moment dat er vrij bewustzijn is. Dat is het rebelse eigenlijk ten opzichte van dit systeem. Dieren reageren er op. In deze matrix reageren dieren op dat je anders bent. Ze zien het, ze zien dat jij geen gelover bent, ze zien dat je geen lid bent van de sekte van de aarde.

De vraag zou wederom kunnen zijn - ten aanzien van wat jij zegt over die dieren dat die dieren en bomen iets representeren wat het zou kunnen zijn – de vraag zou kunnen zijn – ‘Is dat zo? Is dat zo voor jou... omdat jij dat kunt voelen en kunt zien?

Zit jij met jouw waarneming en jouw krachtveld in een ander resonantieveld? Functioneer jij in een ander veld, waardoor jij de blue prints, dus de informatie van die wezens, van die dieren en de natuur ook kunt bereiken, waardoor zij zeggen: “hé, ik ben hier”(*zegt Martijn fluisterend*)

Is dat voor andere mensen ook zo? Heeft de natuur dezelfde invloed, impact, inhoud, betekenis voor mensen die hier helemaal niet bewust van zijn?

Geven daarmee de bomen en de dieren dezelfde informatie af naar die personen en naar jou? Die vraag mag je je rustig stellen.

Dan zijn wij geneigd om te zeggen: “Nee, dat is bij iedereen gelijk, want er wordt geen keuze gemaakt.” Maar... die keuze wordt dan ook niet gemaakt door die bomen en die dieren, maar door jou zélf!

En als dát zo is, dan staat alles op zijn kop!

En dan betekent dat, dat we alles opnieuw moeten uitrollen van wacht eens eventjes, het gaat hier dus duidelijk om perceptie!

Aan de andere kant als jij die persoon ontmoet, ontmoet jij die persoon wel via jouw bril.

Vraagsteller: Ik heb ook te maken met kinderen die niet kunnen slapen en die zijn hiervan niet op de hoogte.

Martijn dus het zit 'm niet in de kinderen, het zit 'm in jouw gemoedstoestand hoe jij daarmee werkt. En dat is de sleutel, de godskracht in ons. Dus de manier hoe wij werken, daar gaat het om.

Ik hoor vaak van mensen “ik heb sneller effect als ik contact heb met dieren en met kinderen dan met volwassenen.” Dan zegt ons hoofd; “dat is logisch want volwassenen zitten vol met referentiekaders en zijn niet eerlijk en dieren en kinderen wel”.

Maar dat hoeft niet want als je dat kunt herzien in jezelf kom jij alleen maar eerlijke mensen tegen, gelijk aan de dieren en de kinderen. Dus het gaat er om wat is jouw zienschap, dus het komt uiteindelijk altijd terug bij je eigen perceptie!